S4 ALT S5 ALT S6 ALT

COMPANION TO

SOPHOCLES

METRICAL 🇺🇸
TRIMETERS **3.0**

ALTERNATE BOOKLET DIVISIONS

ΟΙΔΙΠΟΥΣ — 4L 3L

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ — 3L 4L

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ — 3L 3L

TRANSCRIBED FROM

JEBB'S 1897 OCT EDITION.

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

LETTERS NOT UNDERLINED:
Jebb (OCT 1897) and Lloyd-Jones & Wilson (OCT 1990) agree.

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

	PDF PAGES	PAGES W/ TEXT	PAGES W/ 100 LL	METRICAL TRIMETERS
AESCH.	56	47	**40**	4,294
SOPH.	91	66	**60**	7,567
EUR.	219	190	171	18,118
TOTAL	**366**	303	271	29,979

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

Notes

Notes

οὔτοι ποτ᾽, ὦναξ, τόν γε Λαΐου φόνον 35
Soph. φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας
OT διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ᾽ ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν᾽, ἀλλ᾽ αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ᾽ οὐχὶ μαντείας γ᾽ ἂν οὔτε τῇιδ᾽ ἐγὼ
βλέψαιμ᾽ ἂν οὕνεκ᾽ οὔτε τῇιδ᾽ ἂν ὕστερον.|
καλῶς νομίζεις. ἀλλ᾽ ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτ᾽ ἀφῇις.|
πέμψω ταχύνασ᾽· ἀλλ᾽ ἴωμεν ἐς δόμους·
862 οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ᾽ ἂν ὧν οὐ σοὶ φίλον.|
911 χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ᾽ ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσηι κἀπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ᾽ ὁποῖ᾽ ἀνὴρ
ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ᾽ ἐστὶ τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγηι.
ὅτ᾽ οὖν παραινοῦσ᾽ οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ᾽, ὦ Λύκει᾽ Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύσιν τιν᾽ ἡμὶν εὐαγῆ πόρηις·
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.|
📜 ἆρ᾽ ἂν παρ᾽ ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ᾽ ὅπου
L1[O] 📜 τὰ τοῦ τυράννου δώματ᾽ ἐστὶν Οἰδίπου;
𝔸 📜 μάλιστα δ᾽ αὐτὸν εἴπατ᾽, εἰ κάτισθ᾽ ὅπου.|
στέγαι μὲν αἵδε, καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
γυνὴ δὲ μήτηρ θ᾽ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.|
✦ 📜 ἀλλ᾽ ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
📜 γένοιτ᾽, ἐκείνου γ᾽ οὖσα παντελὴς δάμαρ.|
αὔτως δὲ καὶ σύ γ᾽, ὦ ξέν᾽· ἄξιος γὰρ εἶ **1**
τῆς εὐεπείας οὕνεκ᾽. ἀλλὰ φράζ᾽ ὅτου
χρήιζων ἀφῖξαι <u>χὤ</u> τι σημῆναι θέλων.|
📜 ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῶι σῶι, γύναι.|
τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ᾽ ἀφιγμένος;|
📜 ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ᾽ ἔπος οὑξερῶ τάχα,
📜 ἥδοιο μέν, πῶς δ᾽ οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ᾽ ἴσως.|
τί δ᾽ ἔστι; ποίαν δύναμιν ὧδ᾽ ἔχει διπλῆν;| 1
📜 τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς
📜 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὐδᾶτ᾽ ἐκεῖ.|
τί δ᾽; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;|
📜 οὐ δῆτ᾽, ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.|
πῶς εἶπας; ἦ τέθνηκε <u>Πόλυβος, ὦ γέρον</u>;|
📜 εἰ μὴ λέγω τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν.|
ὦ πρόσπολ᾽, οὐχὶ δεσπότηι τάδ᾽ ὡς τάχος
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν᾽ ἐστέ. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ᾽ ἔφευγε μὴ κτάνοι· καὶ νῦν ὅδε 3
750 949 πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ᾽ ὕπο.| **37**

S4
ALT

KEY: ✦ row of last line
🎶 choral trimeter (none)
📜 messenger trimeter (none)
crux

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
~ 429 BCE	2nd	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S4 (4L 3L)

SOPHOCLES

ΟΙΔΙΠΟΥΣ [ΤΥΡΑΝΝΟΣ]

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-100	**1-100**	752-851	**601-700**
101-265	**101-200**	852-999	**701-800**
266-365	**201-300**	1000-1123	**801-900**
366-515	**301-400**	1124-1260	**901-1000**
516-615	**401-500**	1261-1431	**1001-1100**
616-751	**501-600**	1432-1514	**1101-1180**

4L 𝔸 1-949 **3L** 𝔹 950-1514
(ON FOUR IN THE MORNING, THREE AT NIGHT)

PRINT TWO-SIDED: **3 to 16**

ὮΤΕΚΝΑ, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων·
ἁγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπωι καθέστατε,
δείσαντες ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἕδραν.|
ἀλλ', ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾶις μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς, οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήραι βαρεῖς,
ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἵδε τ' ἠιθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείαι σποδῶι.
πόλις γάρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾶις, ἄγαν
ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
L1[I]
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
𝔸
ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον· μέλας δ'
◆ Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
οὐδ' οἵδε παῖδες ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
ὅς γ' ἐξέλυσας, ἄστυ Καδμεῖον μολών,
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν·
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον
οὐδ' ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκηι θεοῦ
λέγηι νομίζηι θ' ἡμὶν ὀρθῶσαι βίον·
νῦν δ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμίν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που·
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν·
Soph.
ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ
OT
σωτῆρα κλήιζει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον,

36 (27C)
ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φής,
ξυνηντίαζον· κἀξ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμὼν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην.
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς· καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾶι,
ὄχου_, παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτεισεν, ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρωι τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὕπτιος
μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῶι ξένωι
τούτωι προσήκει Λαΐωι τι συγγενές,
τίς τοῦδέ νῦν ἔστ' ἀνδρὸς_ἀθλιώτερος;
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινι
δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα,
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων; καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῶι τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακός;
ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καί μοι φυγόντι μὴστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ
μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με. L1[I]
ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν 𝔸
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῶιδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;
μὴ δῆτα μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
2 (1C)
κηλῖδ' ἐμαυτῶι συμφορᾶς ἀφιγμένην.|
ἡμῖν μέν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνηρ'. ἕως δ' ἂν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθηις, ἔχ' ἐλπίδα.|
καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.|
πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἡ προθυμία;|
ἐγὼ διδάξω σ'· ἢν γὰρ εὑρεθῆι λέγων
2
σοὶ ταὔτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος.|
ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;|
λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν
ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ 'κτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς,
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.|
ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο, Soph.
κοὐκ ἔστιν αὐτῶι τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν· OT
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε.
38
εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,

πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία.|
αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτὲ
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι;|
οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.|
ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;|
οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λάϊόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν
ἀγρούς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
κἄπεμψ' ἐγώ νιν· ἄξιος γάρ, οἷ' ἀνὴρ
δοῦλος, φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.|
πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμὶν ἐν τάχει πάλιν;|
πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;|
δέδοικ' ἐμαυτόν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ᾖι μοι, δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.|
ἀλλ' ἵξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ.|
κοὐ μὴ στερηθῇις γ', ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος. τῶι γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθηι
καλεῖ παρ' οἴνωι, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί.
κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον, θατέραι δ' ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
τοὔνειδος ἦγον τῶι μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην, ὅμως δ'
ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ'· ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθραι δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε, καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην
ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προὔφάνεν λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν,
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κἀγὼ 'πακούκας ταῦτα τὴν Κορινθίαν
ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
καί σοι, γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς
ὅτ' ἦ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,

ἀλλ' ἀσφαλείαι τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίωι τύχην
παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν·
ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἐρῆμος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.|
ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι
προσήλθεθ' ἱμείροντες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται
μόνον καθ' αὑτόν, κοὐδέν' ἄλλον· ἡ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὕπνωι γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε,
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
ἣν δ' εὖ σκοπῶν ηὕρισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ τι
δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδ' ῥυσαίμην πόλιν.
καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνωι
λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι, πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.|
ἀλλ' ἐς καλὸν σύ τ' εἶπας, οἵδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.|
ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχηι γέ τωι
σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.|
ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἡδύς. οὐ γὰρ ἂν κάρα
πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.|
τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
τίν' ἡμὶν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;|
ἐσθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.|
ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῶι γε νῦν λόγωι.|
εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἑτοῖμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.|
ἐς πάντας αὔδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.|
λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῆιδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.|
ποίωι καθαρμῶι; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;|
ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνωι φόνον πάλιν

38 (29C)

λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.|
ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;|
ἦν ἡμίν, ὦναξ, Λάϊός ποθ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.|
ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω.|
τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας.|
οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;|
ἐν τῆιδ' ἔφασκε γῆι. τὸ δὲ ζητούμενον
ἁλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον.|
πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῶιδε συμπίπτει φόνωι;|
θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη.|
οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;|
θνήισκουσι γάρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβωι φυγὼν
ὧν εἶδε πλὴν ἓν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.|
τὸ ποῖον; ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.|
λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾶι
ῥώμηι κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.|
πῶς οὖν ὁ λῃστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρωι
ἐπράσσετ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη;|
L2[I] δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαΐου δ' ὀλωλότος
𝔸 οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.|
κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν τυραννίδος
οὕτω πεσούσης εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;|
◆ ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο.|
ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὔτ' ἐγὼ φανῶ. 4 (3C)
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν·
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον,
γῆι τῆιδε τιμωροῦντα τῶι θεῶι θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανὼν τάχ' ἂν 4
κἄμ' ἂν τοιαύτηι χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κείνωι προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἵστασθε, τούσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς
σὺν τῶι θεῶι φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες.|
Soph. ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
OT καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος.|

λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.|
φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.|
αὐτὸς ξυνειδώς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;|
μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον ἐσπέμψας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.|
σύ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ 'πάκουσον, καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ τοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐωι ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἥξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μέν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν
φονέα γενέσθαι πατρός, οὔτε Λάϊον,
τὸ δεινὸν οὑφοβεῖτο πρὸς παιδὸς θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾶι ῥαιδίως αὐτὸς φανεῖ.|
οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.| L2[I]
ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις;| 𝔸
ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάϊος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.|
ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.|
καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὗ τόδ' ἦν πάθος;|
Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.|
καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὑξεληλυθώς;|
σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.|
ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;|
τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;|
μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λάϊον φύσιν
τίν' εἶχε φράζε, τίνος δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.|
μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.|
οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι.|
πῶς φῄς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.|
δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦι.
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι.| Soph.
καὶ μὴν ὀκνῶ μέν, ἃν δ' ἔρῃ μαθοῦσ' ἐρῶ.| OT
πότερον ἐχώρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;|

καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένωι πεσεῖν,
Soph. ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.|
OT ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθραι
χωρῆι, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.|
τί δῆτα χρῄζεις; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν;|
ἥκιστα· θνῄσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι,
{...} ὡς ἂν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.|
{...} ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;|
{...} οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.| τὸ γοῦν ἐμόν.|
ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν.| ἀλλ' ἔφυς κακός.|
εἰ δὲ ξυνίῃς μηδέν;| ἀρκτέον γ' ὅμως.|
οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.| ὦ πόλις πόλις.|
κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνωι.|
παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.|
τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ'; οὐδ' ἐπαισχύνεσθε, γῆς
οὕτω νοσούσης, ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος ἐς μέγ' οἴσετε;|
ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δυοῖν δικαιοῖ †δρᾶν ἀποκρίνας† κακοῖν,
L3[O] ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.|
𝔸 ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνηι κακῆι.|
μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
✦ δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾶι με δρᾶν.|
ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
648 ἔπειτα κἀμὲ τούσδε θ' οἳ πάρεισί σοι.|
658 εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ
659 ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.|
669 ὁ δ' οὖν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίαι.
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτίρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ', ἔνθ' ἂν ᾖ, στυγήσεται.|
στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.|
οὔκουν μ' ἐάσεις κἀκτὸς εἶ;| πορεύσομαι,
677 σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδε σῶς.|
687 ὁρᾶις ἵν' ἥκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνήρ,
688 τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ;|
697 πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ἄναξ, ὅτου ποτέ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.|
700 ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω·
701 Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.|

αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη 216
κλύων δέχεσθαι τῆι νόσωι θ' ὑπηρετεῖν, Soph.
ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν· OT
ἁγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἂν μακρὰν
ἴχνευον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
κεἰ μὲν φοβεῖται, τοὐπίκλημ' ὑπεξελεῖν {...}
αὐτὸν καθ' αὑτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβής·
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ 'γὼ χἠ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοὔπος ἢ χαὐτοῦ τόδε,
ἃκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
κοινὸν ποεῖσθαι, μήτε χέρνιβος νέμειν·
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος L3[O]
τοῦδ' ἡμὶν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ 𝔸
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῶι τε δαίμονι
τῶι τ' ἀνδρὶ τῶι θανόντι σύμμαχος πέλω.
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἷς ὢν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον.
ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδέ τε
γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ', ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
ἔχων μὲν ἀρχὰς ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον,
κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν, εἰ κείνωι γένος
μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα,
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρός,
ὑπερμαχοῦμαι, κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι

ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν
τῶι Λαβδακείωι παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ
μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῶι πότμωι
τῶι νῦν φθερεῖσθαι κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι.
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη
χοἰ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί.|
ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε.|
δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' <ἂν> εἷς δύναιτ' ἀνήρ.|
τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἁμοὶ δοκεῖ.|
εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.|
ἄνακτ' ἄνακτι ταὖθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβωι Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.|
ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπράξαμεν.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.|
καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.|
τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.|
θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.|
ἤκουσα κἀγώ· τὸν δὲ ἰδόντ' οὐδεὶς ὁρᾶι.|
ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.|
ὧι μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.|
ἀλλ' οὑξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ὧι
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνωι.|
ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μέν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἵαι νόσωι σύνεστιν· ἧς σὲ προστάτην
σωτῆρά τ', ὦναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες εὖ
κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σύ νυν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν
μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων.|

ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κανόντος ἔσχετε;|
παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.|
πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;|
οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.|
τοσόνδε γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.|
ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.|
ὁθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.|
εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ' ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.|
ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.|
τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;|
ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.|
ἄρχεις δ' ἐκείνηι ταὐτὰ γῆς ἴσον νέμων;|
ἂν ἦι θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.|
οὔκουν ἰσοῦμαι σφῶιν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;|
ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνηι φίλος.|
οὔκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῶι λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τά γ' αὔθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω,
εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
ὥστ' ἄλλα χρήζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
νῦν οἱ σέθεν χρήιζοντες ἐκκαλοῦσί με·
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν.
ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν
οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἰὼν
πεύθου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι·
τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῶι τερασκόπωι λάβηις
κοινῆι τι βουλεύσαντα, μή μ' ἁπλῆι κτάνηις
ψήφωι, διπλῆι δέ, τῆι τ' ἐμῆι καὶ σῆι, λαβών.
γνώμηι δ' ἀδήλωι μή με χωρὶς αἰτιῶ.
οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
καὶ τὸν παρ' αὑτῶι βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνωι γνώσηι τάδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος,
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέραι γνοίης μιᾶι.|

41 (32C)

ταῖς νῦν νομίζει πρός γ᾽ ἐμοῦ πεπονθέναι
Soph. λόγοισιν εἴτ᾽ ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,
OT οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ᾽ ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.|
ἀλλ᾽ ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος, τάχ᾽ ἂν
ὀργῆι βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμηι φρενῶν.|
τοὔπος δ᾽ ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;|
ηὐδᾶτο μὲν τάδ᾽, οἶδα δ᾽ οὐ γνώμηι τίνι.|
ἐξ ὀμμάτων δ᾽ ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;|
οὐκ οἶδ᾽· ἃ γὰρ δρῶσ᾽ οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ᾽ ὅδ᾽ ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶι.|
οὗτος σύ, πῶς δεῦρ᾽ ἦλθες; ἦ τοσόνδ᾽ ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς
λῃστής τ᾽ ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ᾽ εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν᾽ ἔν μοι ταῦτ᾽ ἐβουλεύσω ποεῖν;
ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλωι προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ᾽ οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,
L4[O] ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
𝔸 θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ᾽ ἁλίσκεται;|
οἶσθ᾽ ὡς πόησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ᾽ ἀντάκουσον, κᾆιτα κρῖν᾽ αὐτὸς μαθών.|
◆ λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ᾽ ἐγὼ κακὸς
σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ᾽ ηὕρηκ᾽ ἐμοί.|
τοῦτ᾽ αὐτὸ νῦν μου πρῶτ᾽ ἄκουσον ὡς ἐρῶ.| 7
τοῦτ᾽ αὐτὸ μή μοι φράζ᾽, ὅπως οὐκ εἶ κακός.|
εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.|
εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.|
ξύμφημί σοι ταῦτ᾽ ἔνδικ᾽ εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
πάθημ᾽ ὁποῖον φῂς παθεῖν δίδασκέ με.| 7
ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ᾽ ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;|
καὶ νῦν ἔθ᾽ αὐτός εἰμι τῶι βουλεύματι.|
πόσον τιν᾽ ἤδη δῆθ᾽ ὁ Λάϊος χρόνον|
δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.|
ἄφαντος ἔρρει θανασίμωι χειρώματι;|
μακροὶ παλαιοί τ᾽ ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.|
τότ᾽ οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῆι τέχνηι;|
σοφός γ᾽ ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος.|
ἐμνήσατ᾽ οὖν ἐμοῦ τι τῶι τότ᾽ ἐν χρόνωι;| 9
450 οὔκουν ἐμοῦ γ᾽ ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.| 43

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
λύηι φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ Soph.
εἰδὼς διώλεσ᾽· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ᾽ ἱκόμην.| OT
τί δ᾽ ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.|
ἄφες μ᾽ ἐς οἴκους· ῥᾶιστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ
κἀγὼ διοίσω τοὐμόν, ἢν ἐμοὶ πίθηι.|
οὔτ᾽ ἔννομ᾽ εἶπας οὔτε προσφιλῆ πόλει
τῆιδ᾽, ἥ σ᾽ ἔθρεψε, τήνδ᾽ ἀποστερῶν φάτιν.|
ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ᾽ ἰὸν
πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μηδ᾽ ἐγὼ ταὐτὸν πάθω.|
μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ᾽ ἀποστραφῆις, ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ᾽ ἱκτήριοι.|
πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ᾽. ἐγὼ δ᾽ οὐ μή ποτε
τἄμ᾽, ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ᾽, ἐκφήνω κακά.|
τί φής; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ᾽ ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;|
ἐγὼ οὔτ᾽ ἐμαυτὸν οὔτε σ᾽ ἀλγυνῶ. τί ταῦτ᾽
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.|
οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ᾽ ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτέ,
ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ;|
ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σὴν δ᾽ ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ᾽ ἐμὲ ψέγεις.|
τίς γὰρ τοιαῦτ᾽ ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ᾽ ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ᾽ ἀτιμάζεις πόλιν;|
ἥξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῆι στέγω.| L4[O]
οὔκουν ἅ γ᾽ ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.| 𝔸
οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ᾽, εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι᾽ ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη.|
καὶ μὴν παρήσω γ᾽ οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω,
ἅπερ ξυνίημ᾽. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι θ᾽, ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ᾽ ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ᾽ ἔφην εἶναι μόνου.|
ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῶι κηρύγματι
ὧιπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀφ᾽ ἡμέρας
τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε μήτ᾽ ἐμέ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ᾽ ἀνοσίωι μιάστορι.|
οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;|
πέφευγα· τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.|
πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.|
πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ᾽ ἄκοντα προὐτρέψω λέγειν.|
ποῖον λόγον; λέγ᾽ αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.|
οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ ᾽κπειρᾶι †λέγων†;|
οὐχ ὥστε γ᾽ εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ᾽ αὖθις φράσον.|
φονέα σέ φημι τἀνδρὸς οὗ ζητεῖς κυρεῖν.|
ἀλλ᾽ οὔ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.|
εἴπω τι δῆτα κἄλλ᾽, ἵν᾽ ὀργίζηι πλέον;|
ὅσον γε χρῄζεις· ὡς μάτην εἰρήσεται.| 300

42 (33C)

λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἴσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὁρᾶν ἵν' εἶ κακοῦ.|
ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;|
εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.|
ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ.|
σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.|
μιᾶς τρέφηι πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾶι, βλάψαι ποτ' ἄν.|
οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὧι τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.|
Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;|
Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.|
ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῶι πολυζήλωι βίωι,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὑξ ἀρχῆς φίλος,
λάθραι μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
ἐπεὶ φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
L4[I] πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψωιδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
𝔸 ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
✦ ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολών,
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν, 8
γνώμηι κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών·
ὃν δὴ σὺ πειρᾶις ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὠ συνθεὶς τάδε
ἀγηλατήσειν· εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.|
ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη 8
ὀργῆι λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ.
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.|
εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίαι·
ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
Soph. λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας·
OT σὺ καὶ δέδορκας κοὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
350 ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν 44

τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,
καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾶι ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται †λιμήν†,
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθηι τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνηι κακῶν,
ἅ γ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε.|
ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλυεῖν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;|
οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.|
οὐ γάρ τί σ' ἤιδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῆι σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.|
ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.|
ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;|
ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.|
ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις.|
οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς;|
τοιαῦτ' ὀνείδιζ' οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.| L4[I]
αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.| 𝔸
ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὔ μοι μέλει.|
ἄπειμι τοίνυν· καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.|
κομιζέτω δῆθ'· ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν
ὀχλεῖς, συθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύνοις πλέον.|
εἰπὼν ἄπειμ' ὧν οὕνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
τὸν Λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγωι μέτοικος· εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
τῆι ξυμφορᾶι· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
σκήπτρωι προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν
εἴσω λογίζου· κἂν λάβηις ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῆι μηδὲν φρονεῖν.| 462 Soph.
ἄνδρες πολῖται, δείν' ἔπη πεπυσμένος 513 OT
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 400

43 ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ’ ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;|
ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν’ ἵν’ ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.|
οὗτος δὲ τίς ποτ’ ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;|
ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ’ ὄντα Πόλυβον, ἀλλ’ ὀλωλότα.|
τί φής, ξέν’; αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ.|
εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ’ ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ’ ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.|
πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;|
σμικρὰ παλαιὰ σώματ’ εὐνάζει ῥοπή.|
νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.|
καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.|
φεῦ φεῦ, τί δῆτ’ ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανὼν
κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ’ ὅδ’ ἐνθάδε
ἄψαυστος ἔγχους· εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ
κατέφθιθ’· οὕτω δ’ ἂν θανὼν εἴη ’ξ ἐμοῦ.
τὰ δ’ οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κεῖται παρ’ Ἅιδῃ Πόλυβος ἄξι’ οὐδενός.|
οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;|
ηὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.|
L1[O] μή νυν ἔτ’ αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.| L1[O]
𝔹 καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;| 𝔹
τί δ’ ἂν φοβοῖτ’ ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ’ ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;
✦ εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σὺ δ’ εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα·
9 πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ’ ὅτῳ
παρ’ οὐδέν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.|
καλῶς ἅπαντα ταῦτ’ ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ ’κύρει ζῶσ’ ἡ τεκοῦσα. νῦν δ’, ἐπεὶ
ζῇ, πᾶσ’ ἀνάγκη, κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.|
καὶ μὴν μέγας ≤γ’≥ ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.|
9 μέγας, ξυνίημ’· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.|
ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ’ ὕπερ;|
Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα.|
τί δ’ ἔστ’ ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον;|
θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὦ ξένε.|
ἦ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;|
μάλιστά γ’· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ, τό τε
πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν.
ὧν οὕνεχ’ ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
11 μακρὰν ἀπῳκεῖτ’· εὐτυχῶς μέν, ἀλλ’ ὅμως
45 τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ’ ἥδιστον βλέπειν.|

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

ἦ γὰρ τάδ᾽ ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ᾽ ἀπόπτολις;| 44
πατρός γε χρήιζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.|
τί δῆτ᾽ ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ᾽, ἄναξ,
ἐπείπερ εὔνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;|
καὶ μὴν χάριν γ᾽ ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.|
καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ᾽ ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.|
ἀλλ᾽ οὔποτ᾽ εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ᾽ ὁμοῦ.|
ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾶις.|
πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.|
εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ᾽ εἰς οἴκους μολεῖν.|
ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθηι σαφής.|
ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβηις;|
τοῦτ᾽ αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ᾽ εἰσαεὶ φοβεῖ.|
ἆρ᾽ οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;|
πῶς δ᾽ οὐχί, παῖς γ᾽ εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;|
ὁθούνεκ᾽ ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.|
πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;|
οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρός, ἀλλ᾽ ἴσον.|
καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῶι μηδενί;|
ἀλλ᾽ οὔ σ᾽ ἐγείνατ᾽ οὔτ᾽ ἐκεῖνος οὔτ᾽ ἐγώ.|
ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ᾽ ὠνομάζετο;|
δῶρόν ποτ᾽, ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.|
κᾆιθ᾽ ὧδ᾽ ἀπ᾽ ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;|
ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ᾽ ἀπαιδία.|
L1[I] σὺ δ᾽ ἐμπολήσας ἢ τυχών μ᾽ αὐτῶι δίδως;|
𝔹 εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.|
ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;|
ἐνταῦθ᾽ ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.|
✦ ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείαι πλάνης;|
σοῦ δ᾽, ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῶι τότ᾽ ἐν χρόνωι.|
τί δ᾽ ἄλγος ἴσχοντ᾽ ἀγκάλαισι λαμβάνεις;| 10
ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.|
οἴμοι, τί τοῦτ᾽ ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;|
λύω σ᾽ ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.|
δεινόν γ᾽ ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.|
ὥστ᾽ ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ.|
ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἢ πατρός; φράσον.|
οὐκ οἶδ᾽· ὁ δοὺς δὲ ταῦτ᾽ ἐμοῦ λῶιον φρονεῖ.| 10
ἦ γὰρ παρ᾽ ἄλλου μ᾽ ἔλαβες οὐδ᾽ αὐτὸς τυχών;|
οὔκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.|
τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγωι;|
τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.|
ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;|
μάλιστα· τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.|
ἦ κἄστ᾽ ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ᾽ ἰδεῖν ἐμέ;|
Soph. ὑμεῖς γ᾽ ἄριστ᾽ εἰδεῖτ᾽ ἂν οὑπιχώριοι.|
OT ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ᾽, ὃν ἐννέπει, 12
εἴτ᾽ οὖν ἐπ᾽ ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ᾽ εἰσιδών; 46

45 σημήναθ᾽, ὡς ὁ καιρὸς ηὑρῆσθαι τάδε.|
οἶμαι μὲν οὐδέν᾽ ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
ἥδ᾽ ἂν τάδ᾽ οὐχ ἥκιστ᾽ ἂν Ἰοκάστη λέγοι.|
γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντιν᾽ ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα; τόνδ᾽ οὗτος λέγει;|
τί δ᾽ ὅντιν᾽ εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς. τὰ δὲ
ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.|
οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ᾽, ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ᾽ οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος.|
μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κήδει, ματεύσῃς τοῦθ᾽· ἅλις νοσοῦσ᾽ ἐγώ.|
θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ᾽ ἐὰν τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος ἐκφανῆι κακή.|
ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.|
οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ᾽ ἐκμαθεῖν σαφῶς.|
καὶ μὴν φρονοῦσά γ᾽ εὖ τὰ λῷστά σοι λέγω.|
τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ᾽ ἀλγύνει πάλαι.|
ὦ δύσποτμ᾽, εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.|
ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ᾽ ἐᾶτε πλουσίωι χαίρειν γένει.|
ἰοὺ ἰού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ᾽ ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ᾽ οὔποθ᾽ ὕστερον.|
τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ᾽ ἀγρίας
ἄιξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ᾽ ὅπως
L2[O] μὴ ᾽κ τῆς σιωπῆς τῆσδ᾽ ἀναρρήξει κακά.| L2[O]
𝔹 ὁποῖα χρήιζει ῥηγνύτω· τοὐμὸν δ᾽ ἐγώ, 𝔹
κεἰ σμικρόν ἐστι, σπέρμ᾽ ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ᾽ ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
◆ τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ᾽ ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων
11 (6C) τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ᾽ ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ᾽ ἔτι
ποτ᾽ ἄλλος, ὥστε μὴ ᾽κμαθεῖν τοὐμὸν γένος.|
εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ συναλλάξαντά πω,
πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτήρ᾽ ὁρᾶν δοκῶ,
11 ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἔν τε γὰρ μακρῶι
γήραι ξυνάιδει τῶιδε τἀνδρὶ σύμμετρος,
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ᾽ ἐμαυτοῦ· τῆι δ᾽ ἐπιστήμηι σύ μου
προὔχοις τάχ᾽ ἄν που, τὸν βοτῆρ᾽ ἰδὼν πάρος.|
ἔγνωκα γάρ, σάφ᾽ ἴσθι· Λαΐου γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.|
σὲ πρῶτ᾽ ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
ἦ τόνδε φράζεις;| τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾶις.|
οὗτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
13 ὅσ᾽ ἄν σ᾽ ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ᾽ ἦσθα σύ;|
47 ἦ, δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ᾽ οἴκοι τραφείς.| 1123

46

ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;|
ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην.|
χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν;|
ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.|
τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;|
τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;|
τόνδ' ὃς πάρεστιν· ἢ ξυνήλλαξας τί πω;|
οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.|
κοὐδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνὶ
{…} ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
χειμῶνα δ' ἤδη τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;|
λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.|
φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα
δούς, ὡς ἐμαυτῶι θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;|
τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς;|
ὅδ' ἐστίν, ὦ τᾶν, κεῖνος ὃς τότ' ἦν νέος.|
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;|
ἆ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.|
L2[I] τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἁμαρτάνω;|
𝔹 οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ.|
λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.|
σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς|
✦ μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃι.|
οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;|
δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρήιζων μαθεῖν;| 12 (7C)
τὸν παῖδ' ἔδωκας τῶιδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;|
ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῆιδ' ἡμέραι.|
ἀλλ' εἰς τόδ' ἥξεις μὴ λέγων γε τοὔνδικον.|
πολλῶι γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.|
ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾶι.|
οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαι.|
πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός;| 12
ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.|
τίνος πολιτῶν τῶνδε κἀκ ποίας στέγης;|
μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ', ἱστόρει πλέον.|
ὄλωλας, εἴ σε ταὐτ' ἐρήσομαι πάλιν.|
τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν †γεννημάτων†.|
ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;|
οἴμοι, πρὸς αὐτῶι γ' εἰμὶ τῶι δεινῶι λέγειν.|
Soph. κἄγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.|
OT κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήιζεθ'· ἡ δ' ἔσω
καλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.| 14
950 ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι;| μάλιστ', ἄναξ.| 48

πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
καὶ σφὼ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας,
ποίας δ' ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ †ταῖς ἐμαῖς†
γοναῖσιν ἔσται σφῷν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε· κᾆτα τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύτοιν λέλειψαι, νὼ γάρ, ὣ 'φυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν δύ' ὄντε, μή σφε, περιίδηις
πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ' ἐξισώσηις τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῆι ψαύσας χερί. L2[I]
σφῷν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας, 𝔹
πόλλ' ἂν παρήινουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι,
οὗ καιρὸς ἐᾶι ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.|

Soph.
OT

1382 to end same L# as 7L booklet

1180

πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.|
καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;|
ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.|
ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.|
ἀλλ' ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.|
οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ', ἵν' ἕσταμεν
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.|
οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;|
καὶ γὰρ σὺ νῦν τἂν τῶι θεῶι πίστιν φέροις.|
καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν,
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον,
ἵν' ἐξ ἐκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θνήισκων ἐσώθην, μὴ 'πί τωι δεινῶι κακῶι.
ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶσ', ἴτω·
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
προσθῆι μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου·
τοῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
οἷν οὔποθ' †ἡμὴ† χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τώδ' ἀεὶ μετειχέτην·
οἷν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαῦσαί μ' ἔασον κἀποκλαύσασθαι κακά.
ἴθ' ὦ γονῆι γενναῖε. χερσί τἂν θιγὼν
δοκοῖμ' ἔχειν σφας, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρυρροούντοιν, καί μ' ἐποικτίρας Κρέων
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;|
λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν πάλαι.|
ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἵ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμὶν ὧδ' ὁρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξένησαν ὄμματα·
ὃς ὑμίν, ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἱστορῶν

ὡς πρὸς τί χρείας;| ὡς ἀναλώσαιμί νιν.|
τεκοῦσα τλήμων;| θεσφάτων γ' ὄκνωι κακῶν.|
ποίων;| κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.|
πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῶι γέροντι τῶιδε σύ;|
κατοικτίσας, ὦ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ' ἐς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ
ὃν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.|
ἰοὺ ἰού· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν τε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὕς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών.|
ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'
ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῶι τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι.|
λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ἤιδεμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φής;|
ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.|
ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;|
αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ὅμως δ', ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσηι τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῆι χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς·
πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω,
καλεῖ τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι νεκρόν,
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν
θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
φοιτᾶι γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν,
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῴαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων.
λυσσῶντι δ' αὐτῶι δαιμόνων δείκνυσί τις·
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀΰσας, ὡς ὑφηγητοῦ τινος,

πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ᾽· ἐκ δὲ πυθμένων
ἔκλινε κοῖλα κλῇθρα κἀμπίπτει στέγῃ.
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ᾽ εἰσείδομεν,
πλεκταῖσιν αἰώραισιν ἐμπεπλεγμένην.
ὁ δ᾽ ὡς ὁρᾶι νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾶι κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆι
ἔκειτο τλήμων, δεινά γ᾽ ἦν τἀνθένδ᾽ ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ᾽ αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ᾽, ὁθούνεκ᾽ οὐκ ὄψοιντό νιν
οὔθ᾽ οἷ᾽ ἔπασχεν οὔθ᾽ ὁποῖ᾽ ἔδρα κακά,
ἀλλ᾽ ἐν σκότωι τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
ὀψοίαθ᾽, οὓς δ᾽ ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ᾽ ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ
ἤρασσ᾽ ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ᾽ ὁμοῦ
γλῆναι γένει᾽ ἔτεγγον, οὐδ᾽ ἀνίεσαν
φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ᾽ ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος †χαλάζης αἱματοῦς† ἐτέγγετο.
†τάδ᾽ ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν οὐ μόνου κάτα,†
ἀλλ᾽ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.
ὁ πρὶν παλαιὸς δ᾽ ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδε θἠμέραι
στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
ὅσ᾽ ἐστὶ πάντων ὀνόματ᾽, οὐδέν ἐστ᾽ ἀπόν.|
L3[I] νῦν δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ τλήμων ἔν τινι σχολῆι κακοῦ;|
𝔹 βοᾶι διοίγειν κλῇθρα καὶ δηλοῦν τινα
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρός, αὐδῶν ἀνόσι᾽ οὐδὲ ῥητά μοι,
ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ᾽ ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί. κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δ᾽ εἰσόψῃι τάχα
1296 τοιοῦτον οἷον καὶ στυγοῦντ᾽ ἐποικτίσαι.|
1312 ἐς δεινόν, οὐδ᾽ ἀκουστόν, οὐδ᾽ ἐπόψιμον.|
1369 ὡς μὲν τάδ᾽ οὐχ ὧδ᾽ ἔστ᾽ ἄριστ᾽ εἰργασμένα,
μή μ᾽ ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ᾽ ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ᾽ ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ᾽ ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολών,
οὐδ᾽ αὖ τάλαιναν μητέρ᾽, οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ᾽ ἐστὶ κρείσσον᾽ ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ᾽ ἡ τέκνων δῆτ᾽ ὄψις ἦν ἐφίμερος,
βλαστοῦσ᾽ ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ᾽ ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ᾽ ἄστυ γ᾽, οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ᾽ ἱερά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
κάλλιστ᾽ ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς
1381 ἀπεστέρησ᾽ ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων

48 (35C) ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ᾽ ἄναγνον καὶ γένους τοῦ Λαΐου.
τοιάνδ᾽ ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν;
ἥκιστά γ᾽· ἀλλ᾽ εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ᾽ ἦν
πηγῆς δι᾽ ὤτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλῇσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
ἵν᾽ ἦ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
τὴν φροντίδ᾽ ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρών, τί μ᾽ ἐδέχου; τί μ᾽ οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦ γεγώς;
ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
λόγωι παλαιὰ δώμαθ᾽, οἷον ἆρά με
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε.
νῦν γὰρ κακός τ᾽ ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρός, ἆρά μου μέμνησθέ τι,
οἷ᾽ ἔργα δράσας ὑμὶν εἶτα δεῦρ᾽ ἰὼν
ὁποῖ᾽ ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ᾽ ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε
πατέρας ἀδελφούς, παῖδας, αἷμ᾽ ἐμφύλιον,
νύμφας γυναῖκας μητέρας τε, χὠπόσα L3[I]
αἴσχιστ᾽ ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται. 𝔹
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ᾽ ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ᾽, ἢ φονεύσατ᾽, ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ᾽, ἔνθα μήποτ᾽ εἰσόψεσθ᾽ ἔτι.
14 (9C) ἴτ᾽, ἀξιώσατ᾽ ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν·
πίθεσθε, μὴ δείσητε· τἀμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.|
ἀλλ᾽ ὧν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ᾽ ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.|
οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ᾽ ἔπος;
14 τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ᾽ ἐφηύρημαι κακός.|
οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ᾽ ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ᾽ εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ᾽ ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ᾽ ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδ᾽ ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ᾽ ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐς οἶκον ἐσκομίζετε·
τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ᾽ ὁρᾶν
μόνοις τ᾽ ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.| 1431

ὃν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν. 49
Soph. ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς, ἐπεὶ
OC γέρων μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην
πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀστῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθείς, οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλ<u>ύω</u>ν ἐμοῦ
◆ ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
ὅσωιπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
<u>κάκ</u>ιστ<u>ος,</u> δ' ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὁρῶν τε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην κἀπὶ προσπόλου μιᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῶι διαίτηι, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι.
ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος, <u>ὦ</u> τάλας ἐγώ,
ὠνείδισ' ἐς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν· σ<u>ύ</u> ν<u>υ</u>ν
L1[O] πρὸς θεῶν πατρῴων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
𝔸 †κρύψον,† θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῴους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών· ἐπαξία γάρ· ἡ δ' οἴκοι πλέον
δίκηι σέβοιτ' ἄν, οὖσα σὴ πάλαι τροφός.|
ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον, 1
τί ταῦτα πειρᾶι κἀμὲ δεύτερον θέλεις
ἑλεῖν ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦ θυμούμενος,
καὶ τοὐν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ, 1
τότ' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες, οὐδέ σοι
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον·
νῦν τ' αὖθις, ἡνίκ' εἰσορᾶις πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾶι μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
κα<u>ίτοι τίς </u>α<u>ὕ</u>τη τέρψις, ἄκοντας φιλεῖν;
ὥσπερ τις εἴ τοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι· 17
ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις; 51

KEY: 🎶 within song (none)
spoken by messenger
† **crux** †
| end of series of lines by same speaker
✦ row of last line

S5
ALT

Letters not underlined:
Jebb (OCT 1897) and
Lloyd-Jones & Wilson
(OCT 1990) agree.

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
401BCE	?	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S5 (3L 4L)

SOPHOCLES

ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

METRICAL
TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-100	**1-100**		
101-339	**101-200**	957-1108	**701-800**
340-439	**201-300**	1109-1208	**801-900**
440-578	**301-400**	1209-1347	**901-1000**
579-730	**401-500**	1348-1457	**1001-1100**
731-830	**501-600**	1458-1608	**1101-1200**
831-956	**601-700**	1609-1669	**1201-1261**

3L 𝔸 1-780 **4L** 𝔹 781-1669

PRINT TWO-SIDED: **17** to **30**

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ' ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν;
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι
μεῖον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί·
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
◆ στῆσόν με κἀξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα
ὅπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.|
πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἳ
πόλιν στέφουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω·
χῶρος δ' ὅδ' ἱρός, ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδόν.|
κάθιζέ νύν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.|
χρόνου μὲν οὕνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.|
ἔχεις διδάξαι δή μ' ὅποι καθέσταμεν;|
τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.|
πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ' ἡμὶν ἐμπόρων.|
L1[I] ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἦ μάθω μολοῦσά ποι;|
A ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος.|
ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός· οἴομαι δὲ δεῖν
οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶιν ὁρῶ.|
ἦ δεῦρο προσστείχοντα κἀξωρμημένον;|
καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χὤ τι σοι λέγειν
εὔκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἁνὴρ ὅδε.|
ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
αὑτῆς θ' ὁρώσης οὕνεχ' ἡμὶν αἴσιος
σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι—|
πρὶν νυν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἕδρας
ἔξελθ'· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.|
τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;|
ἄθικτος οὐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμφοβοι
θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.|
τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλυών;|
τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ἂν
εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά.|
ἀλλ' ἵλεωι μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο·
ὡς οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι.|
τί δ' ἐστὶ τοῦτο;| ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.|
Soph. ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοὐξανιστάναι πόλεως
OC δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.|
πρός νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς,
τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.|

50 (36C) ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῆι τῆιδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο.|
τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
τοιοῦδ', ὅτωι πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία;
ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
γῆι τῆιδε κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.
ἁγὼ σέβισθεὶς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε, χώραι δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.
εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῶι ξένωι μίμνειν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα.
τόδ' ἡδὺ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι· τῆιδε γὰρ ξυνοίσομαι.|
ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.|
τί δῆτα χρήιζεις; ἦ δόμους στείχειν ἐμούς;|
εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,|
ἐν ὧι τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι.|
ἐν ὧι κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.|
μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.|
εἰ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.|
θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὔ σε μὴ προδῶ.|
οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι.|
οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγωι φέροις.|
πῶς οὖν ποήσεις;| τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;|
ἥξουσιν ἄνδρες| ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.|
ὅρα με λείπων| μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν.| **L1[I]**
ὀκνοῦντ' ἀνάγκη.| τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ.| A
οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς| οἶδ' ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῶι κατηπείλησαν· ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
2 (1C) αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.
κείνοις δ' ἴσως κεἰ δείν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγώ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε·
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
2 τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.| **667**
ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον, **720**
νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη.|
τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν;| ἆσσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.|
ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας.|
θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων ἐγώ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.| **Soph.**
ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες, **OC**
ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου·

ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;|
Soph. χρόνωι μάθοις ἄν, οὐχὶ τῶι παρόντι που.|
OC ποίωι γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;|
ὅταν θάνω ’γὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένηι.|
τὰ λοίσθι’ αἰτῆι τοῦ βίου, τὰ δ’ ἐν μέσωι
ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι’ οὐδενὸς ποεῖ.|
ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.|
ἀλλ’ ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ’ ἐξαιτῆι χάριν.|
ὅρα γε μήν· οὐ σμικρός, οὔχ, ἀγὼν ὅδε.|
πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων κἀμοῦ λέγεις;|
◆ κεῖνοι κομίζειν κεῖσ’ ἄναξ, χρῄζουσί με.|
ἀλλ’ εἰ θέλοντά γ’, οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.|
ἀλλ’ οὐδ’, ὅτ’ αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.|
ὦ μῶρε, θυμὸς δ’ ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.|
ὅταν μάθηις μου, νουθέτει, τανῦν δ’ ἔα.|
δίδασκ’. ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν.|
πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.|
ἦ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;|
οὐ δῆτ’ ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ’ Ἑλλήνων θροεῖ.|
τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ’ ἄνθρωπον νοσεῖς;|
οὕτως ἔχει μοι· γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μήποθ’, ὡς πατροκτόνωι.|
πῶς δῆτά σ’ ἂν πεμψαίαθ’, ὥστ’ οἰκεῖν δίχα;|
τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.|
L2[O] ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;|
A ὅτι σφ’ ἀνάγκη τῆιδε πληγῆναι χθονί.|
καὶ πῶς γένοιτ’ ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;|
ὦ φίλτατ’ Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ’ ἄλλα συγχεῖ πάνθ’ ὁ παγκρατὴς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,
θνήισκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ’ ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ’ οὔτ’ ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
τοῖς μὲν γὰρ ἤδη τοῖς δ’ ἐν ὑστέρωι χρόνωι
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα.
καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ’ ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου·
ἵν’ οὑμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρός ποτ’ αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χὠ Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ’ οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τἀκίνητ’ ἔπη,
ἔα μ’ ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον
πιστὸν φυλάσσων· κοὔποτ’ Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ’, εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.|

51 (37C) σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἔκ γ’ ἐμοῦ φανεῖ.|
τίς ἔσθ’ ὁ χῶρος δῆτ’ ἐν ὧι βεβήκαμεν;| Soph.
ὅσ’ οἶδα κἀγὼ πάντ’ ἐπιστήσει κλύων. OC
χῶρος μὲν ἱρὸς πᾶς ὅδ’ ἔστ’· ἔχει δέ νιν
σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ’ ὁ πυρφόρος θεὸς
Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ’ ἐπιστείβεις τόπον
χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός,
ἔρεισμ’ Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι
τόνδ’ ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοὔνομα
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
τοιαῦτά σοι ταῦτ’ ἐστίν, ὦ ξέν’, οὐ λόγοις
τιμώμεν’, ἀλλὰ τῆι ξυνουσίαι πλέον.|
ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;|
καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ’ ἐπώνυμοι.|
ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ ’πὶ τῶι πλήθει λόγος;|
ἐκ τοῦ κατ’ ἄστυ βασιλέως τάδ’ ἄρχεται.|
οὗτος δὲ τίς λόγωι τε καὶ σθένει κρατεῖ;|
Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.|
ἆρ’ ἄν τις αὐτῶι πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;|
ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν;|
ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνηι μέγα.|
καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;|
ὅσ’ ἂν λέγωμεν πάνθ’ ὁρῶντα λέξομεν.|
οἶσθ’, ὦ ξέν’, ὡς νῦν μὴ σφαλῆις; ἐπείπερ εἶ
γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος· L2[O]
αὐτοῦ μέν’, οὗπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ A
τοῖς ἐνθάδ’ αὐτοῦ, μὴ κατ’ ἄστυ, δημόταις
λέξω τάδ’ ἐλθών· οἵδε γὰρ κρινοῦσί σοι
εἰ χρή σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι πάλιν.|
ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμὶν ὁ ξένος;|
3 (2C) βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχωι, πάτερ,
ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.|
ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὖτε νῦν ἕδρας
πρώτων ἐφ’ ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ’ ἐγώ,
Φοίβωι τε κἀμοὶ μὴ γένησθ’ ἀγνώμονες,
ὅς μοι, τὰ πόλλ’ ἐκεῖν’ ὅτ’ ἐξέχρη κακά,
ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνωι μακρῶι,
3 ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μέν, οἰκήσαντα, τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ’ ἀπήλασαν·
σημεῖα δ’ ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμόν, ἢ βροντήν τιν’, ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μέν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ’ ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
ἐξήγαγ’ ἐς τόδ’ ἄλσος. οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμὶν ἀντέκυρσ’ ὁδοιπορῶν,
νήφων ἀοίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην

βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
οἰκτίρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
εἴδωλον· οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας.|
◆ σίγα. πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες
χρόνωι παλαιοί, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι.|
σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῶι μαθεῖν
116 ἔνεστιν ηὑλάβεια τῶν ποιουμένων.|
254 ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
οἰκτίρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.|
τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς
μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σώιζειν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
L2[I] κἄμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν; οἵτινες βάθρων
𝔸 ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες εἶτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες· οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ' οὐδὲ τἄργα τἄμ'· ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
ὧν οὕνεκ' ἐκφοβεῖ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,
ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακός;
νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην,
ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε,
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
μοίραις ποεῖσθ' μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δέ του
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν.
ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
Soph. ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
OC ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κάρα
τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
150 287 ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε καὶ φέρων

52 (38C) ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι
δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ·
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἄν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.|
ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;|
ἠκούσαμέν τε χὤ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.|
ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν
τῶι μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν·
σφῶιν δ' ἁτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν, ἢν εὔνους παρῆι.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με
μὴ λείπετ'. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας
ἔρημον ἕρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.|
ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
χρῆσται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.|
τοὐκεῖθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ'. ἢν δέ του
σπάνιν τιν' ἴσχῃς, ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει.|
χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'. Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ' εἰ πονῇ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.| **509**
καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμὶν Αἰγέως γόνος **549**
Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἐφ' ἁστάλη πάρα.|
πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῶι πάρος χρόνωι
τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
ἔγνωκά σ', ὦ παῖ Λαΐου, τανῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδε ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι. **L2[I]**
σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα 𝔸
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ, καί σ' οἰκτίσας
θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χἠ σὴ δύσμορος παραστάτις.
4 (3C) δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις
λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ·
ὡς οἶδά γ' αὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σύ, χὡς εἷς πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τὠμῶι κάραι·
ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώιζειν· ἐπεὶ
4 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὤν, χὤτι τῆς ἐς αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.|
Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῶι λόγωι
παρῆκεν ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, κἀφ' ὅτου πατρὸς γεγὼς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
ὥστ' ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρῄζω, χὠ λόγος διοίχεται.|
τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.| **Soph.**
δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας **OC**
σοί δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
54 κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.| 578 400

53 (39C)

τὸ τηνίκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βίαι
Soph. ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
OC οἱ τοῦ πατρὸς τῶι πατρί, δυνάμενοι τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἀεί.
ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐτοῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἱλέσθην θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
✦ ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου,
οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει· τοῦτ' ἐγῷδα, τῆσδέ τε
μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τἀξ ἐμοῦ
παλαίφαθ' ἁμοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ
μαστῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητ' ὁμοῦ
προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποεῖσθαι, τῆιδε μὲν πόλει μέγαν
σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους.|
ἐπάξιος μέν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
αὐτός τε παῖδές θ' αἵδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σαυτὸν τῶιδ' ἐπεμβάλλεις λόγωι,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.|
L3[O] ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.|
𝔸 θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδον.|
τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.|
πρῶτον μὲν ἱρὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.|
ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;| 5 (4C)
κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.|
θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίωι τρόπωι;|
οἰὸς σὺ νεαρᾶς νεοπόκωι μαλλῶι λαβών.|
εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;|
χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω.|
ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;| 5
τρισσάς γε πηγάς· τὸν τελευταῖον δ' ὅλον.|
τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.|
ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.|
ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχηι;|
τρὶς ἐννέ' αὐτῆι κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλαίας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.|
τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.|
ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.

ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών, Soph.
τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσηι· τὰ δὲ OC
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.|
ταρβεῖν μέν, ὦ γεραιέ, τἀνθυμήματα
πολλή 'στ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
οὐκ ὠνόμασται βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι.|
καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;|
πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν
ὃς κἀμὲ δεῦρ' ἔπεμψεν οἴχεται στελῶν.|
ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ' ἕξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας;|
καὶ κάρθ', ὅταν περ τοὔνομ' αἴσθηται τὸ σόν.|
τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνωι τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν;|
μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος ἀΐων,
θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεἰ βραδὺς
εὕδει, κλυών σου δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.|
ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῆι θ' αὑτοῦ πόλει
ἐμοί τε· τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῶι φίλος;|
ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;|
τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη;| γυναῖχ' ὁρῶ
στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς L3[O]
κυνῆι πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει. 314 𝔸
ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾶι; 316
καὶ φημὶ κἀπόφημι κοὐκ ἔχω τί φῶ. 317
οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων 319
σαίνει με προσστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα.|
πῶς εἶπας, ὦ παῖ;| παῖδα σήν, ἐμὴν δ' ὁρᾶν
ὅμαιμον· αὐδῆι δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.|
ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὑροῦσα λύπηι δεύτερον μόλις βλέπω.|
ὦ τέκνον, ἥκεις;| ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν.|
τέκνον, πέφηνας;| οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.|
πρόσψαυσον, ὦ παῖ.| θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.|
ὦ σπέρμ' ὅμαιμον.| ὦ δυσάθλιαι τροφαί.|
ἦ τῆσδε κἀμοῦ;| δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.|
τέκνον, τί δ' ἦλθες;| σῆι, πάτερ, προμηθίαι.|
πότερα πόθοισι;| καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος,
ξὺν ὧιπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῶι μόνωι.|
οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῦ νεανίαι πονεῖν;|
εἴσ' οὗπέρ εἰσι· δεινὰ τἀν κείνοις τανῦν.|
ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτωι νόμοις
φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίον τροφάς·
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας

θακοῦσιν ἱστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 54 (40C)
τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
σφῷν δ', ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ
ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὅτου νέας
τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
✦ πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασι
μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς
οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθραι,
ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ δέ μοι
πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
ἔξοιδα, μή που δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι.|
ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἅπαθον, πάτερ,
ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
παρεῖσ' ἐάσω. δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
L3[I] ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ
𝔸 νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρως Κρέοντί τε
θρόνους ἐᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λόγωι σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
οἵα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον·
νῦν δ' ἐκ θεῶν του κἀλιτηρίου φρενὸς 6 (5C)
εἰσῆλθε τοῖν τρὶς ἀθλίοιν ἔρις κακή,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χὠ μὲν νεάζων καὶ χρόνωι μείων γεγὼς
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
ἀποστερίσκει, κἀξελήλακεν πάτρας.
ὁ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύνων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς προσλαμβάνει 6
κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
τιμῆι καθέξων ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅπου θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.|
ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς
Soph. ὥραν τιν' ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε;|
OC ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.|
ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;|
σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ 56

θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν.|
τίς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;|
ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.|
ὅτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;|
νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.|
γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσηι.|
καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἥξοντα βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου.|
ὅπως τί δράσηι, θύγατερ; ἑρμήνευέ μοι.|
ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ 'μβαίνηις ὅρων.|
ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;|
κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.|
κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμηι μάθοι.|
τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατοῖς.|
ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίαι κόνει;|
ἀλλ' οὐκ ἐᾶι τοὔμφυλον αἷμά σ', ὦ πάτερ.|
οὐκ ἆρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε.|
ἔσται ποτ' ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.|
ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;|
τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.|
ἃ δ' ἐννέπεις, κλυοῦσα τοῦ λέγεις, τέκνον;|
ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας.|
καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;|
ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.| L3[I]
παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;| 𝔸
ἄμφω γ' ὁμοίως, κἀξεπίστασθον καλῶς.|
κᾆθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;|
ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὅμως.|
ἀλλ' οἱ θεοί σφιν μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται κἀπαναίρονται δόρυ·
ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
μείνειεν, οὔτ' ἂν οὑξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγάς.
εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατῄνεσεν;
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
ὁπηνίκ' ἔζει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
οὐδεὶς ἔρωτ' ἐς τόνδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν· Soph.
χρόνωι δ', ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων, OC
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,

55 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγωι μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ’ ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ’, ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἥκεις ἔμ’ ἄξων, οὐχ ἵν’ ἐς δόμους ἄγηις,
ἀλλ’ ὡς πάραυλον οἰκίσηις, πόλις δέ σοι
κακῶν ἄνατος τῆσδ’ ἀπαλλαχθῆι χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ’, ἀλλά σοι τάδ’ ἔστ’, ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὑμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον.
◆ ἆρ’ οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ;
πολλῶι γ’, ὅσωιπερ κἀκ σαφεστέρων κλύω,
Φοίβου τε καὐτοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δ’ ἀφῖκται δεῦρ’ ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῶι λέγειν
κάκ’ ἂν λάβοις τὰ πλείον’ ἢ σωτήρια.
ἀλλ’ οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·
ἡμᾶς δ’ ἔα ζῆν ἐνθάδ’· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ’ ὧδ’ ἔχοντες ζῶιμεν, εἰ τερποίμεθα.|
πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ’ ἐς τὰ σά,
ἢ σ’ ἐς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον, ἐν τῶι νῦν λόγωι;|
ἐμοὶ μέν ἐσθ’ ἥδιστον εἰ σὺ μήτ’ ἐμὲ
πείθειν οἷός τ’ εἶ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.|
ὦ δύσμορ’, οὐδὲ τῶι χρόνωι φύσας φανεῖ
φρένας ποτ’, ἀλλὰ λῦμα τῶι γήραι τρέφει;|
L1[O] γλώσσηι σὺ δεινός· ἄνδρα δ’ οὐδέν’ οἶδ’ ἐγὼ L1[O]
𝔹 δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.| 𝔹
χωρὶς τό τ’ εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.|
ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ’ ἐν καιρῶι λέγεις.|
οὐ δῆθ’ ὅτωι γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.|
ἄπελθ’, ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
7 φύλασσ’ ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.|
μαρτύρομαι τούσδ’, οὐ σέ· πρὸς δὲ τοὺς φίλους
οἷ’ ἀνταμείβηι ῥήματ’, ἤν σ’ ἕλω ποτέ,—|
τίς δ’ ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίαι;|
ἦ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.|
ποίωι σὺν ἔργωι τοῦτ’ ἀπειλήσας ἔχεις;|
παῖδοιν δυοῖν τοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
7 ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ’ ἄξω τάχα.|
οἴμοι.| τάχ’ ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.|
τὴν παῖδ’ ἔχεις μου;| τήνδε τ’ οὐ μακροῦ χρόνου.|
ἰὼ ξένοι. τί δράσετ’; ἦ προδώσετε,
κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;|
χώρει, ξέν’, ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πράσσεις οὔθ’ ἃ πρόσθεν εἴργασαι.|
ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται.|
οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
23 θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν;| τί δρᾶις, ξένε;|
57 οὐχ ἅψομαι τοῦδ’ ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.|

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

ὦ γῆς ἄνακτες.| ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾷς.| 56
832 δίκαια.| πῶς δίκαια;| τοὺς ἐμοὺς ἄγω.|
844 ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.|
ποῦ, τέκνον, εἶ μοι;| πρὸς βίαν πορεύομαι.|
ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας.| ἀλλ' οὐδὲν σθένω.|
οὐκ ἄξεθ' ὑμεῖς;| ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.|
οὔκουν ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
ὁδοιπορήσῃς· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
◆ νίκα. χρόνωι γάρ, οἶδ' ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὁθούνεκ' αὐτὸς αὑτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾷς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω, βίαι φίλων
ὀργῆι χάριν δούς, ἥ σ' ἀεὶ λυμαίνεται.|
ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε.| μὴ ψαύειν λέγω.|
οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδέ γ' ἐστερημένος.|
καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ τούτοιν μόναιν.|
ἀλλ' ἐς τί τρέψῃι;| τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.|
δεινὸν λέγοις ἄν.| τοῦτο νῦν πεπράξεται.|
ἢν μή γ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθηι.|
ὦ φθέγμ' ἀναιδές, ἦ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;|
αὐδῶ σιωπᾶν.| μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες
θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι·
ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας
L1[I] πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίαι. L1[I]
𝔹 τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν 𝔹
ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον
τοιοῦτον οἷον κἀμὲ γηρᾶναί ποτε.|
ὁρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;|
ὁρῶσι κἀμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.| 8
οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βίαι
κεἰ μοῦνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνωι βραδύς.|
891 ὦ φίλτατ', ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.|
τὰ ποῖα ταῦτα; τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.|
Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.| 8
πῶς εἶπας;| οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας.|
οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
Soph. ξένωι γένωμαι τῶιδε, χειρωθεὶς βίαι; Soph.
OC ἴθ', ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ, OC
εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἧκον ἧς ὅδ' ἄξιος, 24
906 ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός· 58

κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῶι τότ' ἐν χρόνωι,
ἀλλ' ἤ τις ἐκ θεῶν πομπός, ἢ τὸ νερτέρων
εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.|
ποῦ δ' αἵ τε παῖδες χοἰ προπέμψαντες φίλων;|
αἵδ' οὐχ ἑκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας. 1669

Soph. OC

57 (41C)

στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν,
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν· "ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῆιδ' ἐν ἡμέραι πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά, κοὐκέτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μέν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχεθ', οὗ τητώμεναι
◆ τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον."
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπή, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θώϋξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβωι δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας.
καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆι θεός·
"ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται."
ὁ δ' ὡς ἐπήισθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδᾶι μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα.
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν· "ὦ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ὁρκίαν τέκνοις,
ὑμεῖς τε, παῖδες, τῶιδε· καὶ καταίνεσον
L2[O] 𝔹
μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκών, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί."
ὁ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα
κατήινεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένωι.
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει·
"ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ †τὸ γενναῖον φρενὶ†
9 (6C)
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἃ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν.
ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα."
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
9
στένοντες ὡμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνωι βραχεῖ στραφέντες, ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνωι
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον ἐν ταὐτῶι λόγωι.
μόρωι δ' ὁποίωι κεῖνος ὤλετ' οὐδ' ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
59
οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ

Soph. OC

νῦν δ' οὕσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
τούτοισι κοὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων·
ἐπεὶ δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως
οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός,
ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν, εἶτ' ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι' ὧδ' ἐπεισπεσὼν
ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίαι·
καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κἄμ' ἴσον τῶι μηδενί.
καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν,
οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίαι
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
οὔκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς
οὔθ' εἷλκον οὔτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών.
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὑτοῦ, καί σ' ὁ πληθύων χρόνος
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν, L2[O]
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά, 𝔹
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίαι τε κοὐχ ἑκών· καὶ ταῦτά σοι
τῶι νῶι θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.|
ὁρᾶις ἵν' ἥκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.|
ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν νέμων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φής,
τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίαι.
ᾔδη δ' ὁθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κἄναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτωι γάμοι
ξυνόντες ηὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνῄδη χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐᾶι
τοιούσδ' ἀλήτας τῆιδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ὧι πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν.
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῶι τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τὠμῶι γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ

58 (42C)

ἐρημία με, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
καὶ τηλικόσδ' ὤν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.|
ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς,
πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἄν τι μηνίουσιν ἐς γένος πάλαι.
ἐπεὶ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
◆ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν, ἀνθ' ὅτου
τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἱκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί,
ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ;
εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ 'φάνην,
ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον,
μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων εἰς οὕς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἆκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις.
μητρὸς δέ, τλῆμον, οὐκ ἐπαισχύνηι γάμους
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν
οἵους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι,
σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
L2[I] ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὤμοι μοι κακῶν,
𝔹 οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με
αὑτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἑκόντ' ἐμὲ
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων _ ἔγημα, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφορεῖς σύ μοι
φόνους πατρώιους ἐξονειδίζων πικρῶς.
ἓν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ·
εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μέν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
τίνοι' ἄν, οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
σὺ δ', εἶ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
Soph. καί τοι τὸ Θησέως ὄμμα θωπεῦσαι καλόν,
OC καὶ τὰς Ἀθήνας ὡς κατῴκηνται καλῶς·
κᾆθ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει,
750 1006 ὁθούνεκ' εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται

10 (7C)

10

60

θεοὶ γὰρ εὖ μὲν ὀψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν
τὰ θεῖ' ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῆι·
ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρόν,
στείχωμεν ἤδη, μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ' ἕπεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῷν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφὼ πατρί.
χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἐᾶτέ με
αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
μοῖρ' ἀνδρὶ τῶιδε τῆιδε κρυφθῆναι χθονί.
τῆιδ', ὧδε, τῆιδε βάτε· τῆιδε γάρ μ' ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
νῦν δ' ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας.
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' Ἅιδην. ἀλλά, φίλτατε ξένων,
αὐτός τε χώρα θ' ἥδε πρόσπολοί τε σοὶ
εὐδαίμονες γένοισθε, κἀπ' εὐπραξίαι
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.| 1555
ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν 1579
τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα·
ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ' οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.|
ὄλωλε γὰρ δύστηνος;| ὡς λελοιπότα
κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.| L2[I]
πῶς; ἆρα θείαι κἀπόνωι τάλας τύχηι;| 𝔹
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἷρπε, καὶ σύ που παρὼν
ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος·
ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾶι,
κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου
κοίλης τ' ἀχέρδου κἀπὸ λαΐνου τάφου
καθέζετ'· εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κἄπειτ' ἀΰσας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τὼ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον
πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ 'πόρευσαν σὺν χρόνωι, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν ἧι νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ πᾶσαν ἔσχε δρῶντος ἡδονήν,
κοὐκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὧν ἐφίετο, Soph.
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι OC
ῥίγησαν ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι _κλαῖον, οὐδ' ἀνίεσαν 1608 1200

τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;|
Soph. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τἀξίωμ' ἐφ' ὧι καλεῖς;|
OC Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται
1461 βροντὴ πρὸς Ἅιδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.|
1472 ὦ παῖδες, ἥκει τῶιδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτή, κοὐκέτ' ἔστ' ἀποστροφή.|
πῶς οἶσθα; τῶι δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;|
καλῶς κάτοιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν
1476 ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω.|
1486 ἆρ' ἐγγὺς ἀνήρ; ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
◆ κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;|
τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;|
ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
1490 δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.|
1500 τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος,
σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνός, ἤ τις ὀμβρία
χάλαζ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.|
ἄναξ, ποθοῦντι προὐφάνης, καί σοι θεῶν
τύχην τις ἐσθλὴν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.|
τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ;|
ῥοπὴ βίου μοι· καί σ' ἅπερ ξυνήινεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.|
ἐν τῶι δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίωι;|
L3[O] αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
𝔹 ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων.|
πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;|
αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλά τε
στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη.|
πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὁρῶ
κοὐ ψευδόφημα· χὤ τι χρὴ ποεῖν λέγε.|
ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
γήρως ἄλυπα τῆιδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή_ποτ' ἀνθρώπων τινί,
μήθ' οὗ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε
δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῆι.
ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγωι,
αὐτὸς μαθήσει, κεῖσ' ὅταν μόληις μόνος·
ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τωι
οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶιζε, χὤταν ἐς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικνῆι, τῶι προφερτάτωι μόνωι
σήμαιν', ὁ δ' ἀεὶ τὠπιόντι δεικνύτω.
χοὔτως ἀδῆιον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῆι, ῥαιδίως καθύβρισαν.

59 (43C) τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τῶιδ' ὑπερφέρει·
ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ Soph.
αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών. OC
ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθηις
οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.|
ὁ ξεῖνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυναθεῖν.|
ἅλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἕσταμεν.|
τί δῆτ' ἀμαυρῶι φωτὶ προστάσσεις ποεῖν;|
ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δ' ἐμὲ
χώρειν, _ ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις
τὰς παῖδας ἡμῖν, αὐτὸς ἐκδείξηις ἐμοί·
εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύσοντες, οὓς οὐ μή ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει
καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλωι
τῶι μὴ δικαίωι κτήματ' οὐχὶ σώιζεται.
κοὐκ ἄλλον ἕξεις ἐς τόδ'· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν
ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν,
ἀλλ' ἔσθ' ὅτωι σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε.
ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν L3[O]
ἑνὸς ποῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν. 𝔹
νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
δοκεῖ λελέχθαι χὤτε ταῦτ' ἐμηχανῶ;|
οὐδὲν εὖ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὢν ἐρεῖς ἐμοί·
οἴκοι δὲ χἠμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποεῖν.|
11 (8C) χωρῶν ἀπείλει νῦν· σὺ δ' ἡμίν, Οἰδίπους,
ἕκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἢν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.|
ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.| 1043
ὦ ξεῖν' ἀλῆτα, τῶι σκοπῶι μὲν οὐκ ἐρεῖς 1096
11 ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἆσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας.|
ποῦ ποῦ; τί φής; πῶς εἶπας;| ὦ πάτερ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;|
ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον;| αἵδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαόνων.|
προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε.|
αἰτεῖς ἃ τεύξηι· σὺν πόθωι γὰρ ἡ χάρις.|
ποῦ δῆτα, ποῦ 'στον;| αἵδ' ὁμοῦ πελάζομεν.|
61 ὦ φίλτατ' ἔρνη.| τῶι τεκόντι πᾶν φίλον.| 1108

ὦ σκῆπτρα φωτός.| δυσμόρου γε δύσμορα.|
ἔχω τὰ φίλτατ’, οὐδ’ ἔτ’ ἂν πανάθλιος
θανὼν ἂν εἴην σφῷν παρεστώσαιν ἐμοί.
ἐρείσατ’, ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
ἐμφύντε τῶι φύσαντι, κἀναπαύσατον
τὸν πρόσθ’ ἐρῆμον τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καί μοι τὰ πραχθέντ’ εἴπαθ’ ὡς βράχιστ’, ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.|
ὅδ’ ἔσθ’ ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
οὗ κἄστι τοὔργον· τοὐμὸν <ὧδ’> ἔσται βραχύ.|
◆ ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
τέκν’ εἰ φανέντ’ ἄελπτα μηκύνω λόγον.
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ’ ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καί σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῶι τε καὶ γῆι τῆιδ’· ἐπεὶ τό γ’ εὐσεβὲς
μόνοις παρ’ ὑμῖν ηὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ
καὶ τοὐπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δ’ ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.
ἔχω γὰρ ἅχω διὰ σὲ κοὐκ ἄλλον βροτῶν.
καί μοι χέρ’, ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
ψαύσω φιλήσω τ’, εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
καίτοι τί φωνῶ; πῶς σ’ ἂν ἄθλιος γεγὼς
θιγεῖν θελήσαιμ’ ἀνδρὸς ὧι τίς οὐκ ἔνι
L3[I] κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
𝔹 οὐδ’ οὖν ἐάσω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ’ αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ’ ἡμέρας.|
οὔτ’ εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω,
οὐδ’ εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ’ ἔπη.
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ’· ὧν γὰρ ὤμοσ’ οὐκ ἐψευσάμην
οὐδέν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ’ ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χὤπως μὲν ἁγὼν ἡιρέθη τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἅ γ’ εἴσηι καὐτὸς ἐκ τούτοιν ξυνών;
λόγος δ’ δε ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
πρᾶγος δ’ ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών.|
τί δ’ ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
Soph. ὡς μὴ εἰδότ’ αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει.|
OC φασίν τιν’ ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως
850 1158 βωμῶι καθῆσθαι τῶι Ποσειδῶνος, παρ’ ὧι

60 (44C) ξυνήδομαί σου, νῦν τ’ ἴθ’ ὡς τάχος πάλιν.|
οἴμοι κελεύθου τῆς τ’ ἐμῆς δυσπραξίας,
οἴμοι δ’ ἑταίρων· οἷον ἆρ’ ὁδοῦ τέλος
Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγώ,
τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινι
ἔξεσθ’ ἑταίρων, οὐδ’ ἀποστρέψαι πάλιν,
ἀλλ’ ὄντ’ ἄναυδον τῆιδε συγκύρσαι τύχηι.
ὦ τοῦδ’ ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ’ ὑμεῖς, ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε ταῦτ’ ἀρωμένου,
μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ’, ἐὰν αἱ τοῦδ’ ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται καί τις ὑμὶν ἐς δόμους
νόστος γένηται, μή μ’ ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ’ ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασιν.
καὶ σφῶιν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ’ ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἔτ’ ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.|
Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.|
ὦ φιλτάτη, τὸ ποῖον, Ἀντιγόνη; λέγε.|
στρέψας στράτευμ’ ἐς Ἄργος ὡς τάχιστα ’γε,
καὶ μὴ σέ τ’ αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσηι.|
ἀλλ’ οὐχ οἷόν τε. πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
στράτευμ’ ἄγοιμι ταὐτὸν εἰσάπαξ τρέσας;|
τί δ’ αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;|
αἰσχρὸν τὸ φεύγειν, καὶ τὸ πρεσβεύοντ’ ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.| L3[I]
ὁρᾶις τὰ τοῦδ’ οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει 𝔹
μαντεύμαθ’, ὃς σφῶιν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;|
χρήιζει γάρ· ἡμῖν δ’ οὐχὶ συγχωρητέα;|
οἴμοι τάλαινα. τίς δὲ τολμήσει κλυὼν
τὰ τοῦδ’ ἕπεσθαι τἀνδρός, οἷ’ ἐθέσπισεν;|
12 (9C) οὐδ’ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ’· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεὰ λέγειν.|
οὕτως ἄρ’, ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;|
καὶ μή μ’ ἐπίσχηις γ’· ἀλλ’ ἐμοὶ μὲν ἥδ’ ὁδὸς
ἔσται μέλουσα, δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ’ Ἐρινύων·
σφῶ δ’ εὐοδοίη Ζεύς, τάδ’ εἰ θανόντι μοι.
12 [τελεῖτ’, ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ’ αὖθις ἕξετον.]
μέθεσθε δ’ ἤδη, χαίρετόν τ’· οὐ γάρ μ’ ἔτι
βλέποντ’ ἐσόψεσθ’ αὖθις.| ὦ τάλαιν’ ἐγώ.|
μή τοί μ’ ὀδύρου.| καὶ τίς ἄν σ’ ὁρμώμενον
ἐς προὖπτον Ἅιδην οὐ καταστένοι, κάσι;|
εἰ χρή, θανοῦμαι.| μὴ σύ γ’, ἀλλ’ ἐμοὶ πιθοῦ.|
μὴ πεῖθ’ ἃ μὴ δεῖ.| δυστάλαινά τἄρ’ ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ.| ταῦτα δ’ ἐν τῶι δαίμονι
καὶ τῆιδε φῦναι χἀτέραι. σφῶιν δ’ οὖν ἐγὼ Soph.
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ’ ἀντῆσαι κακῶν· OC
 ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.| 1446 1100
62 ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος, 1457

ἀλλ' εἰ μέν, ἄνδρες τῆσδε δημοῦχοι χθονός,
Soph. μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
OC Θησεύς, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλυεῖν λόγους,
οὔ τἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο·
νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι κἀκούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὔ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·
ὅς γ', ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ τὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει,
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
κἄθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
◆ ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνωι
ταὐτῶι βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυστὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
τάδ', ἕωσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος·
σὺ γάρ με μόχθωι τῶιδ' ἔθηκας ἔντροφον,
σύ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῶι τροφοὺς
τὰς παῖδας, ἦ τἂν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ' αἵδε μ' ἐκσώιζουσιν, αἵδ' ἐμαὶ τροφοί,
αἵδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, ἐς τὸ συμπονεῖν·
ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον.
τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾶι μὲν οὔ τί πω
ὡς αὐτίκ', εἴπερ οἵδε κινοῦνται λόχοι
πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
L4[O] κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
𝔹 πεσῆι μιανθεὶς χὠ σύναιμος ἐξ ἴσου.
τοιάσδ' ἀρὰς σφῶιν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ
νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
καὶ μὴ 'ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδ' ἔφυτον. αἵδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος
Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
ἅς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι.
τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσηι,
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
τὸν σφῶιν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελλ' ἰὼν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ' Οἰδίπους
τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα.|
Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς

61 (45C) θύων ἔκυρον ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ.|
ποδαπόν; τί προσχρῄζοντα τῶι θακήματι;| Soph.
οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι, OC
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.|
ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἥδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου.|
σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μόνον
αἰτεῖν ἀπελθεῖν <τ'> ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.|
τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν;|
ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν.|
ὦ φίλτατε, σχὲς οὗπερ εἶ.| τί δ' ἔστι σοι;|
μή μου δεηθῆις.| πράγματος ποίου; λέγε.|
ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.|
καὶ τίς ποτ' ἐστίν, ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;|
παῖς οὑμός, ὦναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.|
τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δράν ἃ μὴ
χρῄζεις; τί σοι τοῦδ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;|
ἔχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκηι προσβάλῃις τάδ' εἰκαθεῖν.|
ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει σκόπει·
μή σοι πρόνοι' ἦι τοῦ θεοῦ φυλακτέα.|
πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῆι θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῶι θεῶι θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῶιν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν. L4[O]
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 𝔹
γνώμης, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ηὑρημέν' ἔργα τῶι λόγωι μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
13 (10C) τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ,
θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ' ἔασον. εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπωιδαῖς ἐξεπάιδονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει
πατρῶια καὶ μητρῶια πήμαθ' ἅπαθες·
13 κἂν κεῖνα λεύσσηις, οἶδ' ἐγώ, γνώσηι κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος.
ἀλλ' ἡμὶν εἶκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσεχρῄζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.|
τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμὶν φίλον.
μόνον, ξέν', εἴπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.|
63 ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρῄζω κλυεῖν,

ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ᾽ οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ᾽ ὢν
1210 σῶς ἴσθ᾽, ἐάν περ κἀμέ τις σώιζηι θεῶν.|
1249 καὶ μὴν ὅδ᾽ ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος,
ἀνδρῶν γε μοῦνος, ὦ πάτερ, δι᾽ ὄμματος
ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ᾽ ὁδοιπορεῖ.|
τίς οὗτος;| ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμηι, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.|
οἴμοι, τί δράσω; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ᾽ ὁρῶν
πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
◆ σὺν σφῷν ἐφηύρηκ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐκβεβλημένον
ἐσθῆτι σὺν τοιᾶιδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς
γέρων γέροντι συγκατώικηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ᾽ ὀμματοστερεῖ
κόμη δι᾽ αὔρας ἀκτένιστος ἄισσεται·
ἀδελφὰ δ᾽, ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἁγὼ πανώλης ὄψ᾽ ἄγαν ἐκμανθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
ταῖς σαῖσιν ἥκειν· τἀμὰ μὴ ᾽ξ ἄλλων πύθηι.
ἀλλ᾽ ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδὼς ἐπ᾽ ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρασταθήτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
1270 ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ᾽ οὐκ ἔστ᾽ ἔτι.
1272 φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μή μ᾽ ἀποστραφῆις.
L4[I] οὐδ᾽ ἀνταμείβηι μ᾽ οὐδέν; ἀλλ᾽ ἀτιμάσας
𝔹 πέμψεις ἄναυδος, οὐδ᾽ ἃ μηνίεις φράσας;
ὦ σπέρματ᾽ ἀνδρὸς τοῦδ᾽, ἐμαὶ δ᾽ ὁμαίμονες,
πειράσατ᾽ ἀλλ᾽ ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὡς μή μ᾽ ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῆι με, μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.|
λέγ᾽, ὦ ταλαίπωρ᾽, αὐτὸς ὧν χρείαι πάρει.
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ᾽ ἢ τέρψαντά τι,
ἢ δυσχεράναντ᾽ ἢ κατοικτίσαντά πως
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.|
ἀλλ᾽ ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγῆι σύ μοι·
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μ᾽ ὧδ᾽ ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ᾽ ἀκοῦσαί τ᾽ ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδωι.
καὶ ταῦτ᾽ ἀφ᾽ ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
καὶ τοῖνδ᾽ ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἃ δ᾽ ἦλθον ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ·
γῆς ἐκ πατρώιας ἐξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχος οὕνεκ᾽ ἐνθακεῖν θρόνοις
Soph. γονῆι πεφυκὼς ἠξίουν γεραιτέραι.
OC ἀνθ᾽ ὧν μ᾽ Ἐτεοκλῆς, ὢν φύσει νεώτερος,
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγωι
950 1297 οὔτ᾽ εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ᾽ ἔργου μολών,

62 (46C) πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω.
[ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτηι κλύω.]
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
λαβὼν Ἄδραστον πενθερόν, ξυνωμότας
ἔστησ᾽ ἐμαυτῶι γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δορί,
ὅπως τὸν ἑπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδ᾽ ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,
ἢ τοὺς τάδ᾽ ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
αὐτός τ᾽ ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
οἳ νῦν σὺν ἑπτὰ τάξεσιν σὺν ἑπτά τε
λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
δόρει κρατύνων, πρῶτα δ᾽ οἰωνῶν ὁδοῖς·
ὁ δεύτερος δ᾽ Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
Τυδεύς· τρίτος δ᾽ Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
τέταρτον Ἱππομέδοντ᾽ ἀπέστειλεν πατὴρ
Ταλαός· ὁ πέμπτος δ᾽ εὔχεται κατασκαφῆι
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηιώσειν πυρί·
ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται,
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης [χρόνωι
μητρὸς λοχευθείς, πιστὸς Ἀταλάντης] γόνος·
ἐγὼ δὲ _ σός, κεἰ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ L4[I]
πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος, 𝔹
ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
οἵ σ᾽ ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὁρμωμένωι
14 (11C) τῶιδ᾽ ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
ὅς μ᾽ ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας.
εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῆι, τοῖσδ᾽ ἔφασκ᾽ εἶναι κράτος.
πρός νύν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ·
14 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
κἀγώ, τὸν αὐτὸν δαίμον᾽ ἐξειληχότες.
ὁ δ᾽ ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγώ,
κοινῆι καθ᾽ ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται·
ὅν, εἰ σὺ τἠμῆι ξυμπαραστήσηι φρενί,
βραχεῖ σὺν ὄγκωι καὶ πόνωι διασκεδῶ.
ὥστ᾽ ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ᾽ ἄγων,
στήσω δ᾽ ἐμαυτόν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίαι.
καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι Soph.
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ᾽ οὐδὲ σωθῆναι σθένω.| OC
τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὕνεκ᾽, Οἰδίπους,
64 εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορ᾽ ἔκπεμψαι πάλιν.| 1347 1000

Soph. 600 Τραχ.

ὡς ἐσμὲν ἤδη τῶι μακρῶι χρόνωι βραδεῖς.| 63
ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα,
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγορῶ ξέναις,
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναϋφῆ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνωι τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ,
μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἕρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς
δείξῃι θεοῖσιν ἡμέραι ταυροσφάγωι.
οὕτω γὰρ ηὔγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,
στελεῖν χιτῶνι τῶιδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῶι καινὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς
σφραγῖδος ἕρκει τῶιδ' ἐπὸν μαθήσεται.
ἀλλ' ἕρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιθυμεῖν πομπὸς ὢν περισσὰ δρᾶν·
ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κἀμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῆι.|
ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν λέγεις ἐφαρμόσαι.|
L1[O] ✦ στείχοις ἂν ἤδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
𝔸 τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.|
ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.|
ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
προσδέγματ', αὐτήν, ὡς _ ἐδεξάμην φίλως.|
ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῆι κέαρ.|
τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 1
μὴ πρῶι λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
632 πρὶν εἰδέναι τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα.|
663 γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
πεπραγμέν' ἦι μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.|
τί δ' ἔστι, Δηιάνειρα, τέκνον Οἰνέως;|
οὐκ οἶδ'. ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.| 1
οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;|
μάλιστά γ'· ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τωι παραινέσαι λαβεῖν.|
δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.|
τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον, ἢν φράσω,
γυναῖκες, ὑμᾶς θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὧι γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον, ἀργῆς οἰὸς εὐέρου πόκος,
τοῦτ' ἠφάνισται, διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει, 31
678 καὶ ψῆι κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δ' εἰδῆις ἅπαν, 65

S6 ALT

EXCLUDED:

743 φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' <ἂν> ἀγένητον ποεῖν;
879 σχετλιώτατά γε πρὸς πρᾶξιν. | εἰπέ, τῶι μόρωι,

KEY:
- 🎶 within song
- spoken by messenger
- † crux †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

Letters not underlined: Jebb (OCT 1897) and Lloyd-Jones & Wilson (OCT 1990) agree.

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
?	?	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S6 (976 lines)

SOPHOCLES

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART, WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-146	**1-100**	599-728	**501-600**
147-264	**101-200**	729-866	**601-700**
265-364	**201-300**	867-1077	**701-800**
365-464	**301-400**	1078-1180	**801-900**
465-598	**401-500**	1181-1258	**901-978**

3L 𝔸 1-678 **3L** 𝔹 679-1258

PRINT TWO-SIDED: **31 to 42**

ΛΟΓΟΣ μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνηι τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἴ τωι κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἅιδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν·
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως,
ναίους' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι νυμφείων ὄκνον
ἄλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷιον λέγω,
ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός,
φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἑλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείωι κύτει
βούπρωιρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος ἀεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
χρόνωι δ' ἐν ὑστέρωι μέν, ἀσμένηι δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
ὃς εἰς ἀγῶνα τῶιδε συμπεσὼν μάχης
ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
οὐκ ἂν διείποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὅδ' ἂν λέγοι·
ἐγὼ γὰρ ἥμην ἐκπεπληγμένη φόβωι,
μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
ξυστᾶσ' ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκηραίνουσα. νὺξ γὰρ εἰσάγει
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κεῖνός ποτε,
γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ·
τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων
ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τωι.
νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῆιδ' ἀνάστατοι
ξένωι παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κεῖνος δ' ὅπου
βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει.
κἄστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.|
δέσποινα Δηιάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα

ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶνδ' ὑπεκτρέπει πόδα.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἧι δ' ἔχω, φίλαι,
λυτήριον λώφημα, τῆιδ' ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρός, λέβητι χαλκέωι κεκρυμμένον,
ὃ παῖς ἔτ' οὖσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φονῶν ἀνειλόμην,
ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
μισθοῦ 'πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις
κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαίφεσιν νεώς.
ὃς κἀμέ, τὸν πατρῷιον ἡνίκα στόλον
ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην,
φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦ μέσωι πόρωι,
ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἤϋσ' ἐγώ·
χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
ἧκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνῄσκων δ' ὁ θὴρ
τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόνδ' ὀνήσηι τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθηι,
πορθμῶν, ὁθούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ·
ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκηι χερσίν, ἧι μελάγχολους
ἔβαψεν ἰὸς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον
τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
στέρξει γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλῃμένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
ζῶν κεῖνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ.
φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ,
μεμηχάνηται τοὔργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.|
ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.|
οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
ἔνεστι, πείραι δ' οὐ προσωμίλησά πω.|
ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν· ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.|
ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὡς σκότωι
κἂν αἰσχρὰ πράσσηις, οὔποτ' αἰσχύνηι πεσεῖ.|
τί χρὴ ποεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,

Soph. Τραχ.

τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
καὶ γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος
ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ῥείτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.|
πίθου λεγούσηι χρηστά, κοὐ μέμψηι χρόνωι
γυναικὶ τῆιδε, κἀπ' ἐμοῦ κτήσηι χάριν.|
ἀλλ', ὦ φίλη δέσποιν', ἐπεί σε μανθάνω
θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει.
ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
διῆλθε, καὶ τῆσδ' οὕνεχ' ἡ πολύφθορος
καθηιρέθη πατρῶιος Οἰχαλία δορί.
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ἥμαρτον, εἴ τι τῶνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν
καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους
οὓς εἶπας ἐς τήνδ' ἐμπέδως εἰρηκέναι.
ὡς τἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ.|
L2[O] ◆ ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν,
𝔸 κοὔτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέγης
χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρηις,
ἅ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγηις. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
496 χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῶι στόλωι.|
531 ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδωι,
τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθραι,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη.
κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐζευγμένην,
παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,
ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνωι πολλὰ τῆιδε τῆι νόσωι·
τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῆιδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνὴ
δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω,
548 τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ

65 (48C) τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
γνώμαισι δούλαις, κἀμὲ χρὴ φράσαι τὸ σόν·
πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
μάλιστα δ' ὅνπερ εἰκὸς Ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὤραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώισκει δόμους·
ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.|
ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἥδε γὰρ γυνὴ
δούλη μέν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.|
ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.|
σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρειν.|
ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.|
καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρύσθαι χθονός;|
τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
Λυδῆι γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν.|
πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.|
ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.|
ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;|
Εὐβοῖδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτόν, ἢ μέλλειν ἔτι.|
ἆρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι L2[O]
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;| 𝔸
τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.|
ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἢ τοῦτον ἄρας ἆθλον εἰς τό γ' ὕστερον
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
3 (2C) ἐν οὖν ῥοπῆι τοιᾶιδε κειμένωι, τέκνον,
οὐκ εἶ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα
[ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος]
κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα.|
ἀλλ' εἶμι, μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῄδη τῶνδε, κἂν πάλαι παρῆ·
ἀλλ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἴα πατρὸς
3 ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.|
χώρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρωι τό γ' εὖ
πράσσειν ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶι.| 93
♪ ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω| 136
πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει 141
πάθημα τοὐμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
χώροισιν αὑτοῦ, καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ,
67 οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ, 146

ἀλλ᾽ ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον 66 (49C)
ἐς τοῦθ᾽, ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
κληθῆι, λάβηι τ᾽ ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
ἤτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
τότ᾽ ἄν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὑτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ᾽ ἔγωγ᾽ ἐκλαυσάμην·
ἓν δ᾽, οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ᾽ ἐξερῶ.
ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
ὡρμᾶτ᾽ ἀπ᾽ οἴκων Ἡρακλῆς, τότ᾽ ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ᾽, ἁμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὕτω φράσαι,
ἀλλ᾽ ὥς τι δράσων εἷρπε κοὐ θανούμενος.
νῦν δ᾽ ὡς ἔτ᾽ οὐκ ὢν εἶπε μὲν λέχους ὅ τι
χρείη μ᾽ ἑλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ᾽ ἣν τέκνοις
μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον νέμοι,
χρόνον προτάξας, ὡς τρίμηνος ἡνίκα
χώρας ἀπείη κἀνιαύσιος βεβώς,
τότ᾽ ἢ θανεῖν χρείη σφε τῶιδε τῶι χρόνωι,
ἢ τοῦθ᾽ ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτωι βίωι.
τοιαῦτ᾽ ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα
τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
L2[I] ◆ Δωδῶνι δισσῶν ἐκ Πελειάδων ἔφη.
𝔸 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών·
ὥσθ᾽ ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ
φόβωι, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.|
εὐφημίαν νῦν ἴσχ᾽· ἐπεὶ καταστεφῆ 4 (3C)
στείχονθ᾽ ὁρῶ τιν᾽ ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.|
δέσποινα Δηιάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
ὄκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ᾽ ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κἀκ μάχης
ἄγοντ᾽ ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.|
τίν᾽ εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδε μοι λόγον;|
τάχ᾽ ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν 4
ἥξειν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρωι.|
καὶ τοῦ τόδ᾽ ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;|
ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦδ᾽ ἐγὼ κλυὼν
ἀπῆιξ᾽, ὅπως σοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῴμην χάριν.|
αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;|
Soph. οὐκ εὐμαρείαι χρώμενος πολλῆι, γύναι.
Τραχ. κύκλωι γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει περιστάς, οὐδ᾽ ἔχει βῆναι πρόσω.
†τὸ γὰρ ποθοῦν† ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων 68

οὔ, πρίν γ᾽ ἂν εἴπηις ἱστορούμενος βραχύ.|
λέγ᾽ εἴ τι χρῄζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.|
τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δήπου;| x φημί· πρὸς τί δ᾽ ἱστορεῖς;|
οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ᾽ ἀγνοίας ὁρᾶις,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;|
ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ᾽ ἐμοῦ κλυεῖν πάρα;|
πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσηι Τραχινίων
ἀγορᾶι πολύς σου ταῦτά γ᾽ εἰσήκουσ᾽ ὄχλος.|
κλυεῖν γ᾽ ἔφασκον. ταὐτὸ δ᾽ οὐχὶ γίγνεται
δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον.|
ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ᾽ ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;|
ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
δέσποινα, τόνδε τίς ποτ᾽ ἐστὶν ὁ ξένος.|
ὃς σοῦ παρὼν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθωι
πόλις δαμείη πᾶσα, κοὐχ ἡ Λυδία
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ᾽ ὁ τῆσδ᾽ ἔρως φανείς.|
ἄνθρωπος, ὦ δέσποιν᾽, ἀποστήτω· τὸ γὰρ
νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.|
μή, πρός σε τοῦ κατ᾽ ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψηις λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῆι,
οὐδ᾽ ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων, ὅτι
χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί. L2[I]
Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται 𝔸
πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
κἀμοῦ γε· πῶς δ᾽ οὐ χἀτέρας οἵας γ᾽ ἐμοῦ;
ὥστ᾽ εἴ τι τὠμῶι γ᾽ ἀνδρὶ τῆιδε τῆι νόσωι
ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
ἢ τῆιδε τῆι γυναικί, τῆι μεταιτίαι
τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ᾽ ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ᾽· ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις·
εἰ δ᾽ αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέληις γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσηι κακός.
ἀλλ᾽ εἰπὲ πᾶν τἀληθές· ὡς ἐλευθέρωι
ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται·
πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἳ φράσουσ᾽ ἐμοί.
κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ᾽ ἀλγύνειεν ἄν·
τὸ δ᾽ εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χἀτέρας
πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή;
κοὔπω τις αὐτῶν ἔκ γ᾽ ἐμοῦ λόγον κακὸν Soph.
ἠνέγκατ᾽ οὐδ᾽ ὄνειδος· ἥδε τ᾽ οὐδ᾽ ἂν εἰ Τραχ.
κάρτ᾽ ἐντακείη τῶι φιλεῖν, ἐπεί σφ᾽ ἐγὼ
ᾤκτιρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ᾽, ὅτι

ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὁρᾶις, ἥκει δόμους
Soph. ἐς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
Τραχ. οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθωι.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσηι Τραχινίων
ἀγορᾶι συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.|
οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος;
τίν' ἐσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὢ δύστηνος· ἆρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὑπάγων διώμνυτο;|
ἦ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν·
πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου †ποτὲ†
Ἰόλη 'καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.|
ὄλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
λαθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέπονθ' αὑτῶι κακά.|
τί χρὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.|
πεύθου μολοῦσα τἀνδρός, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.|
ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.|
L3[O] ◆ ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποεῖν;|
𝔸 μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.|
τί χρή, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἕρποντος, ὡς ὁρᾶις, ἐμοῦ.|
ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνωι βραδεῖ μολὼν
ἄισσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.|
ἀλλ' εἴ τι χρήιζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.|
ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νεμεῖς;|
ἴστω μέγας Ζεύς, ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.|
τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἥκεις ἄγων;|
Εὐβοιίς· ὧν δ' ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.|
οὗτος, βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;|
σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;|
τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὅ σ' ἱστορῶ.|
πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηιάνειραν, Οἰνέως
κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.|
τοῦτ' αὔτ' ἔχρηιζον, τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν;| x δίκαια γάρ.|
τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἢν εὑρεθῆις ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;|
πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;|
οὐδέν. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.|
350 414 ἄπειμι. μῶρος δ' ἦ πάλαι κλύων σέθεν.|

67 (50C)
5 (4C)
5

οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκὼν ἑκοῦσί δὲ Soph.
ξύνεστιν· ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.| Τραχ.
ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνωι χαράν.
φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἵ τ' εἴσω στέγης
αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.| 204
♪ ἁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων 207
♪ τὸν αὐλόν ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός| 216
ὁρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος 225
φρουρὰν παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω, χρόνωι
πολλῶι φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.|
ἀλλ' εὖ μὲν ἵγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς
πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.|
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἃ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι.|
ἔγωγέ τοί σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοὐ νόσωι βαρύν.|
ποῦ γῆς; πατρώιας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.|
ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοιΐς, ἔνθ' ὁρίζεται
βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίωι Διί.|
εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινός;|
εὐχαῖς, ὅθ' ᾕρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ L3[O]
χώραν γυναικῶν ὧν ὁρᾶις ἐν ὄμμασιν.| 𝔸
αὗται δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ πότ' εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.|
ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
ἐξείλεθ' αὑτῶι κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν.|
ἦ κἀπὶ ταύτηι τῆι πόλει τὸν ἄσκοπον
χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;|
οὔκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ', ὥς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον,
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆι.
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάληι τῆι βαρβάρωι
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
χοὔτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν
ὥσθ' ὅρκον αὑτῶι προσβαλὼν διώμοσεν,
ἦ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
κοὐχ ἡλίωσε τοὔπος, ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾶι φρενί, 264 200

λέγων, χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ᾿ ἔχων βέλη
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
‡φώνει δέ, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
ῥαίοιτο·‡ δείπνοις δ᾿, ἡνίκ᾿ ἦν ὠινωμένος,
ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
ὡς ἵκετ᾿ αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν
πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
τότ᾿ ἄλλοσ᾿ αὐτὸν ὄμμα, θατέραι δὲ νοῦν
ἔχοντ᾿ ἀπ᾿ ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ᾿ ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ᾿ ἠνέσχετο,
ὁθούνεκ᾿ αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλωι
ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
Ζεύς τἂν συνέγνω ξὺν δίκηι χειρουμένωι·
ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
κεῖνοι δ᾿ ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς
αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἰσ᾿ οἰκήτορες,
πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ᾿ ἅσπερ εἰσορᾶις,
ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον
χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
ἐφεῖτ᾿, ἐγὼ δὲ πιστὸς ὢν κείνωι τελῶ.
αὐτὸν δ᾿ ἐκεῖνον, εὖτ᾿ ἂν ἁγνὰ θύματα
ῥέξηι πατρώιωι Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
L3[I] ◆ πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.|
𝔸 ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένηι λόγωι.|
πῶς δ᾿ οὐκ ἐγὼ χαίροιμ᾿ ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκωι φρενί;
πολλή ᾿στ᾿ ἀνάγκη τῆιδε τοῦτο συντρέχειν.
ὅμως δ᾿ ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῆι ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
ταύτας ὁρώσηι δυσπότμους ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ᾿ ἀλωμένας,
αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ᾿ εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
μηδ᾿, εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι.
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ᾿ ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ᾿ εἶ νεανίδων;
ἄνανδρος, ἢ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, τίνος ποτ᾿ ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
τίς ἡ τεκοῦσα, τίς δ᾿ ὁ φιτύσας πατήρ;
ἔξειπ᾿. ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα
βλέπουσ᾿, ὅσωιπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.|
τί δ᾿ οἶδ᾿ ἐγώ; τί δ᾿ ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως

68 (51C)

γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.|
μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;|
οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ᾿ ἀνιστόρουν μακράν.|
οὐδ᾿ ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;|
ἥκιστα· σιγῆι τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον.|
εἴπ᾿, ὦ τάλαιν᾿, ἀλλ᾿ ἡμὶν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ
καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ᾿ ἥτις εἶ.|
οὔ τἄρα τῶι γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνωι διήσει γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμὰ
προὔφηνεν οὔτε μείζον᾿ οὔτ᾿ ἐλάσσονα,
ἀλλ᾿ αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος
δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτή γ᾿, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.|
ἡ δ᾿ οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
οὕτως ὅπως ἥδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσιν ἄλλην πρός γ᾿ ἐμοῦ λύπην λάβηι·
ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ᾿ οἷ θέλεις
σπεύδηις, ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.|
αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνασ᾿, ὅπως
μάθηις, ἄνευ τῶνδ᾿ οὕστινάς γ᾿ ἄγεις ἔσω,
ὧν τ᾿ οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθηις ἃ δεῖ·
τούτων ἔχω γὰρ πάντ᾿ ἐπιστήμων ἐγώ.|
τί δ᾿ ἔστι; τοῦ με τήνδ᾿ ἐφίστασαι βάσιν;|
σταθεῖσ᾿ ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος L3[I]
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.| 𝔸
πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ᾿ αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ ᾿μοὶ ταῖσδέ τ᾿ ἐξειπεῖν θέλεις;|
σοὶ ταῖσδέ τ᾿ οὐδὲν εἴργεται, τούτους δ᾿ ἔα.|
καὶ δὴ βεβᾶσι, χὠ λόγος σημαινέτω.|
6 (5C)
ἀνὴρ ὅδ᾿ οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ᾿ ἢ νῦν κακός,
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.|
τί φῄς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ᾿ ἔχει.|
τούτου λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ᾿ ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
6
ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτόν θ᾿ ἕλοι
τήν θ᾿ ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε,
οὐ τἀπὶ Λυδοῖς οὐδ᾿ ὑπ᾿ Ὀμφάληι πόνων
λατρεύματ᾿, οὐδ᾿ ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος·
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ᾿ ἡνίκ᾿ οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ᾿ ἑτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ἧι
τὸν Εὔρυτον τόνδ᾿ εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ᾿ ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν

ἧι τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με Κένταυρος πονῶν
πλευρὰν πικρᾶι γλωχῖνι προὐδιδάξατο,
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωιζόμην,
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν·
καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων·
τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτῖνός τ' ἀεὶ
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σώιζειν ἐμέ,
ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που.
κἄδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῆι
μαλλῶι, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην,
κἄθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίου
κοίλωι ζυγάστρωι δῶρον, ὥσπερ εἴδετε.
εἴσω δ' ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπωι μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως
τῆς οἰός, ὧι προὔχριον, ἐς μέσην φλόγα,
ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ' ἐθάλπετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῆι μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῆι ξύλου.
τοιόνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
προὔκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος ἐς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.

ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω·
ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήισκων ὁ θὴρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν, ἧς ἔθνηισχ' ὕπερ;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
7 χρήιζων ἔθελγέ μ'· ὧν ἐγὼ μεθύστερον,
ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.
μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ·
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χὤνπερ ἂν θίγηι,
φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
7 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξηι γοῦν ἐμῆι.
καίτοι δέδοκται, κεῖνος εἰ σφαλήσεται,
ταὐτῆι σὺν ὁρμῆι κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα·
ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν,
ἥτις προτιμᾶι μὴ κακὴ πεφυκέναι.|
ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει·
τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.|
οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.|
ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας
ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.|

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

τοιαῦτά δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ 70
κοινωνός, ἀλλ' ὧι μηδὲν ἔστ' οἴκοι βαρύ.|
σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῶι σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς ὃς πρὶν ὤιχετο.|
ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἱλόμην,
ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ', ἢ λῴους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.|
τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον;|
τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῆιδ' ἐν ἡμέραι.|
οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;|
742 ὃν οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
744 πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῄς;|
αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν
πατρὸς δεδορκὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλυών.|
ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρὶ καὶ παρίστασαι;|
εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών.
ὅθ' εἷρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
νίκης ἄγων τροπαῖα κἀκροθίνια,
ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρώιωι Διὶ
βωμοὺς ὁρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
L1[I] ◆ οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθωι. L1[I]
𝔹 μέλλοντι δ' αὐτῶι πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς 𝔹
κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας,
τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
ὃν κεῖνος ἐνδύς, ὡς σὺ προὐξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ 8
ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος ἵλεωι φρενὶ
κόσμωι τε χαίρων καὶ στολῆι κατηύχετο·
ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός,
ἱδρὼς ἀνῄει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος, 8
χιτών, ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοίνιας
ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὣς ἐδαίνυτο.
ἐνταῦθα δὴ 'βόησε τὸν δυσδαίμονα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης
Soph. δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον. Soph.
Τραχ. κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος Τραχ.
σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο, 38
779 μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον ἧι λυγίζεται, 72

Soph. Τραχ.

71 ῥίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν·
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμού.
ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῆι λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῆι βοῶν,
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαίνης καὶ τὸν Οἰνέως γάμον,
οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῶι στρατῶι
δακρυρροοῦντα, καί με προσβλέψας καλεῖ·
ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγηις τοὐμὸν κακόν,
μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
ἀλλ' ἆρον ἔξω, καὶ μάλιστα μέν με θὲς
ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν·
εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσωι σκάφει
θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις
L2[O] ✦ βρυχώμενον σπασμοῖσι. καί νιν αὐτίκα L2[O]
𝔹 ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ' ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως. 𝔹
τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῶι
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὧν σε ποίνιμος Δίκη
τείσαιτ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
θέμις δ', ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες,
9 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
κτείνασ', ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψ<u>ει</u> ποτέ.|
τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὁθούνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῶι κατηγόρωι;|
ἐᾶτ' ἀφέρπειν. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῆι γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπούσηι καλός.
ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
9 μητρῷιον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾶι;
ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἣν
τὠμῶι δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.| 820
♪ ὅ τ' ἔλακεν, ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι 824
♪ δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 825
♪ ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων, 834
♪ πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τὰ νῦν ἴδοι, 835
♪ γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς| 845
πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς 863
οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου;| 864
39 ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον ἀλλὰ δυστυχῆ 866
73 κωκυτὸν εἴσω, καί τι καινίζει στέγη.| 867

869 τήνδ᾽ ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη 72
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι.|
ὦ παῖδες, ὡς ἄρ᾽ ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.|
τί δ᾽, ὦ γεραιά, καινοποιηθὲν λέγεις;|
βέβηκε Δηιάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.|
οὐ δή ποθ᾽ ὡς θανοῦσα;| πάντ᾽ ἀκήκοας.|
τέθνηκεν ἡ τάλαινα;| δεύτερον κλύεις.|
878 τάλαιν᾽, ὀλέθρία· τίνι τρόπωι θανεῖν σφε φής;|
889 ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
891 ♪ αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε.
896 ἄγαν γε· μᾶλλον δ᾽, εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἷ᾽ ἔδρασε, κάρτ᾽ ἂν ᾤκτισας.|
καὶ ταῦτ᾽ ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι;|
δεινῶς γε· πεύσηι δ᾽, ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.
ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
καὶ παῖδ᾽ ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνύνθ᾽, ὅπως ἄψορρον ἀντώιη πατρί,
κρύψασ᾽ ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ᾽ ὅτι
γένοιντ᾽ ἔρημοι, κλαῖε δ᾽ ὀργάνων ὅτου
ψαύσειεν οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος·
ἄλληι δὲ κἄλληι δωμάτων στρωφωμένη,
εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
L2[I] ✦ ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,
𝔹 αὐτὴ τὸν αὑτῆς δαίμον᾽ ἀνακαλουμένη.
καὶ τῆς ἐπ᾽ ἄλλοις ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ᾽ ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ᾽ ὁρῶ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην.
κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ᾽ ἐπεσκιασμένη
φρούρουν· ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις 10
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
ὅπως δ᾽ ἐτέλεσε τοῦτ᾽, ἐπενθοροῦσ᾽ ἄνω
καθέζετ᾽ ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ᾽ ἐμά,
τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ᾽, ὡς ἔμ᾽ οὔποτε
δέξεσθ᾽ ἔτ᾽ ἐν κοίταισι ταῖσδ᾽ εὐνάτριαν. 10
τοσαῦτα φωνήσασα συντόνωι χερὶ
λύει τὸν αὑτῆς πέπλον, ἧι χρυσήλατος
προὔκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ᾽ ἐλώπισεν
πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ᾽ εὐώνυμον.
κἀγὼ δρομαία βᾶσ᾽, ὅσονπερ ἔσθενον,
τῶι παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
κἀν ὧι τὸ κεῖσε δεῦρό τ᾽ ἐξορμώμεθα,
Soph. ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνωι
Τραχ. πλευρὰν ὑφ᾽ ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ᾽ ὁ παῖς ὤιμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας 40
933 τοὔργον κατ᾽ ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε, 74

τίς γάρ ποθ᾽, ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
μεταίτιος, σοὶ δ᾽ αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
τίς ταῦτ᾽ ἄν, ὅστις μὴ ᾽ξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
ἕλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ᾽, ὦ πάτερ, θανεῖν
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.|
ἁνὴρ ὅδ᾽ ὡς ἔοικεν οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
φθίνοντι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ᾽ ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.|
οἴμοι, τάχ᾽, ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φρασεῖς.|
σὺ γάρ μ᾽ ἀπ᾽ εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.|
δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω.|
οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.|
ἀλλ᾽ ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ;|
οὐ δυσσέβεια, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.|
πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;|
ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.|
τοιγὰρ ποήσω κοὐκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.|
καλῶς τελευτᾶις· κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθες, ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἤ τιν᾽ οἶστρον ἐς πυράν με θῆις.
ἄγ᾽ ἐγκονεῖτ᾽, αἴρεσθε· παῦλά τοι κακῶν
αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη.|
ἀλλ᾽ οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις, πάτερ.| 1258 L2[I]
𝔹

Soph.
Τραχ.

73 (52C)

οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;|
Soph. ἰδού, προτείνω, κοὐδὲν ἀντειρήσεται.|
Τραχ. ὄμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα.|
ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται;|
ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.|
ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.|
εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.|
οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὔχομαι δ' ὅμως.|
οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὑψίστου πάγον;|
οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.|
ἐνταῦθά νυν χρὴ τοὐμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρήιζεις φίλων,
πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν,
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ·
ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ
τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ
καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.|
οἴμοι, πάτερ, τί εἶπας; οἷά μ' εἴργασαι.|
ὁποῖα δραστέ' ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι.|
οἴμοι μάλ' αὖθις, οἷά μ' ἐκκαλῆι, πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.|
L3[O] ✦ οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὧν ἔχω παιώνιον
𝔹 καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.|
καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰώιμην τὸ σόν;|
ἀλλ' εἰ φοβῆι πρὸς τοῦτο, τἄλλα γ' ἔργασαι.|
φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.|
ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;|
ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
τὰ δ' ἄλλα πράξω, κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος.|
ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.|
εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.|
τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;|
Ἰόλην ἔλεξας, ὥς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ.|
ἔγνως. τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω, τέκνον·
ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρώιων ὁρκίων μεμνημένος,
προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί·
μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβηι ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
πιθοῦ· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.|
οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν,
τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;|
ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.|

11 (6C)

11

ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε. Soph.
κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων Τραχ.
ἐλείπετ' οὐδέν, ἀμφί νιν γοώμενος,
οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
ὥς νιν ματαίως αἰτίαι βάλοι κακῆι,
κλαίων ὀθούνεχ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα,
πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστίν. ὥστ' εἴ τις δύο
ἢ καί τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἥ γ' αὔριον,
πρὶν εὖ πάθηι τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.|
♪♪ ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως |
κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι,
ἄνακτος, οἵαις οἷος ὢν ἐλαύνεται.|
ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμά, κοὐ λόγωι κακὰ
καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
κοὔπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς
προὔθηκεν οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη
καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ὧι διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας
ῥοφεῖ ξυνοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου L3[O]
πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας 𝔹
τὸ πᾶν, ἀφράστωι τῆιδε χειρωθεὶς πέδηι.
κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενὴς
στρατὸς Γιγάντων οὔτε θήρειος βία,
οὔθ' Ἑλλὰς οὔτ' ἄγλωσσος οὔθ' ὅσην ἐγὼ
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω·
γυνὴ δέ, θῆλυς φῦσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,
μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.
δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης ὁρῶν
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκηι κακούμενον.
ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τέ με
πολλοῖσιν οἰκτρόν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων· καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἱπόμην κακοῖς.
νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ηὕρημαι τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρός,
σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο
πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
ἰδού, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,

1080 ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
1082 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
διῆιξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν
1084 ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
1087 ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
βίαι κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
διφυᾶ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
θηρῶν, ὑβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
Ἅιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
κοὐδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
L3[I] ◆ κἂν μηδὲν ἕρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
𝔹 χειρώσομαι κἀκ τῶνδε. προσμόλοι μόνον,
ἵν' ἐκδιδαχθῆι πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτεισάμην.|
ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ
ἕξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.|
ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
σιγὴν παρασχὼν κλῦθί μου, νοσῶν ὅμως.
αἰτήσομαι γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν.
δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει
θυμῶι δύσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κἀν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.|
εἰπὼν ὃ χρήιζεις λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν
οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.|
τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
νῦν ἔστιν, οἷς θ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία.|
ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ;|
ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.|
οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.|
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.|
Soph. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς.|
Τραχ. λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής.|
πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.|
850 1132 αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.|

74 (53C) οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;|
κἂν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.|
δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἰπὲ δ' ἧι νοεῖς.|
ἅπαν τὸ χρῆμ', ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη.|
χρήστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶι;|
στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.|
καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;|
Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῶιδε φίλτρωι τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.|
ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας·
ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἕσταμεν.
ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ.|
ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίαι
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἕδραν,
παίδων τε τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρή, πάτερ,
πράσσειν, κλυόντες ἐξυπηρετήσομεν.|
σὺ δ' οὖν ἄκουε τοὔργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ. L3[I]
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι, 𝔹
τῶν ἐμπνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
ἀλλ' ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
12 (7C) φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
ἥ μοι χρόνωι τῶι ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
12 λύσιν τελεῖσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς·
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῶιδε τἀνδρὶ σύμμαχον,
καὶ μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.|
ἀλλ', ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν ἐς λόγου στάσιν Soph.
τοιάνδ' ἐπελθών, πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ.| Τραχ.
42 ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.|
76 ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;| 900